

- امنیت غذایی در سایه بحران‌های ژئوپلیتیک: درس‌هایی از برنامه نفت در برابر غذا
- از صیانت از امنیت غذایی تا مدیریت انرژی و منابع طبیعی: رویکرد هماهنگ دولت برای پایداری بخش کشاورزی (وزارت جهاد کشاورزی)
- «تات» در مسیر نوآوری امنیت غذایی و توسعه همکاری‌های راهبردی
- گزارش ویژه همکاری علمی، پژوهشی و فناورانه: پیوند دانش دانشگاه تهران با مأموریت ملی صندوق بیمه کشاورزی
- بسته شدن تنگه هرمز: کشاورزی فرانسه با یک شوک اقتصادی جدید روبرو است
- جنگ در ایران: آرامش یا بازگشت؟

راهبرد امنیت غذایی و ضرورت تقویت زیرساخت‌های کشاورزی

Agri-Industrial Infrastructures

Food, Livestock and Poultry Specialized Monthly Magazine

Tildipirosin 18%

Injectable solution

تیلدپیروزین ۱۸٪

محلول استریل تزریقی

موارد مصرف:

برای درمان و کنترل عفونت های تنفسی گاوها که عامل آن مانهیمیا همولیتیکا، پاستورلا مولتی سیدا و هیستوفیلوس سومنی باشد.

بدون ورود به شیر

Eprino Ject®

Eprinomectin 2%

Injectable solution

اپرینو جکت®

اپرینومکتین ۲٪

محلول استریل تزریقی

موارد مصرف:

برای درمان و کنترل آلودگی های انگلی داخلی (کرم های گرد گوارشی و ریوی) و خارجی در دام های مختلف استفاده می شود.

شماره انتشار بین المللی ISSN 1680-1350

سال بیست و هفتم - شماره ۲۹۴
تیر ۱۴۰۵

صاحب امتیاز و مدیر مسئول،
دکتر منصور انصاری
mansoor.ansary1334@gmail.com

دبیر هیات تحریریه،
فرانک مسعودی

زیر نظر هیات تحریریه

مدیر داخلی، ویراستار،
فرانک مسعودی
faranak.masoudi@gmail.com

دبیر سازمان آگهی‌ها و خبرنگار،
حجت اله انصاری (جابری)

دبیر روابط بین الملل و خبرنگار،
دکتر مسعود انصاری

گروه خبرنگاران،
عبدالحسین باخدا، سیاوش انصاری
محدثه بیکزاده

سایت پشتیبان پایگاه خبری کشاورزی آینده جهان
«کاج پرس»

www.kajpress.com

یا

www.keshavarziyandejahan.ir

گرافیکست،

زیبا دریایی

♦ آنچه در این شماره می خوانید:

- ۲..... راهبرد امنیت غذایی و ضرورت تقویت زیرساخت‌های کشاورزی
- ۶..... امنیت غذایی در سایه بحران‌های ژئوپلیتیک؛ درس‌هایی از برنامه نفت
- ۲۰..... جنگ در ایران، کشاورزی فرانسه با یک شوک اقتصادی جدید روبرو است
- ۲۷..... تات در مسیر نوآوری امنیت غذایی و توسعه همکاری‌های راهبردی
- ۲۹..... از حذف واسطه‌ها تا سفره مردم؛ روایت ۴ دهه خدمت میدادین میوه
- ۳۰..... از صیانت از امنیت غذایی تا مدیریت انرژی و منابع طبیعی؛ ...
- ۳۳..... پیوند دانش دانشگاه تهران با مأموریت ملی صندوق بیمه کشاورزی

سرمقاله

در نقد اصولی رویکرد سیاست‌های جهاد کشاورزی در مورد امنیت غذایی باید گفت در وضعیت کنونی این وزارتخانه با تلاش بسیار بر آن است که به اقدامات عاجل و موقتی بپردازد که قادر شود نهاده‌ها و مواد اولیه برای تولیدات با منشأ پروتئینی و حتی در مواردی، فراورده‌های مهمی برای مصرف، مانند...

ادامه در صفحه ۲

چاپ، لیتوگرافی و صحافی:
کهن چاپ

تهران - میدان هفت تیر - خیابان بهار شیراز - خیابان سلیمان خاطر

تیش چهار راه مالایی - پلاک ۴۷

تلفن: ۰۲۱-۸۸۳۴۳۳۳-۸۸۳۰۲۹۰۳

نشانی دفتر مجله: تهران - میدان توحید، خیابان توحید، کوچه تادر،

پلاک ۳۷ (ساختمان مجله دامپروان)

تلفن: ۵۵ تا ۶۶۹۴۶۲۵ و ۶۶۹۱۳۱۶۲ فکس: ۶۶۹۱۳۱۶۳

کدپستی: ۱۴۵۷۸۸۴۸۷۱

راهبرد امنیت غذایی

و ضرورت تقویت

زیرساخت های کشاورزی

منصور ائصاری

دکترای علوم سیاسی و روزنامه نگار

در نقد اصولی رویکرد سیاست های جهاد کشاورزی در مورد امنیت غذایی باید گفت در وضعیت کنونی این وزارتخانه با تلاش بسیار بر آن است که به اقدامات عاجل و موقتی بپردازد که قادر شود نهاده ها و مواد اولیه برای تولیدات با منشأ پروتئینی و حتی در مواردی، فرآورده های مهیا برای مصرف، مانند گوشت قرمز یا دام زنده برای اعزام فوری به کشتارگاه را از کریدورهای تجاری مختلف در شمال کشور تأمین کند.

این تلاش شامل سفرهای متعدد دکتر نوری وزیر جهاد کشاورزی و بعضی از معاونان ایشان که مداوم و مستمر در یکی از رسانه های مجموعه وابسته به مجله صنایع زیرساخت های کشاورزی، مانند پایگاه خبری «کشاورزی آینده جهان» (کاج پرس) به هنگام و در وقت مقتضی انتشار یافته و فراتر از آن، برای توجه در مناسبات و روابط بین المللی، همچنین دولت های مختلف که به موضوع انسداد تنگه هرمز و در پی آن محاصره دریایی آمریکای آمریکا در دهانه دریای عمان توجه دارند، به زبان فرانسوی در این پایگاه خبری که اطلاع رسانی بین المللی دارد ترجمه و انتشار یافته است.

این ترجمه های اطمینان بخش و اعتماد آفرین برای آن بوده و هست که تصور نشود تمامی درجه های تأمین غذا به روی ایران مسدود است و کشور نمی تواند کاری بکند که مواد غذایی مورد نیاز جمعیت را تأمین کند.

به واقع پیام هایی بوده اند که جامعه مخاطب در داخل و دولت های مختلف، از جمله «مقابله جو» در خارج، دریابند که ایران می تواند با گرسنگی، کمبود یا قحطی مواجه نشود و در این عرصه ها از فشارهای سیاسی خارج شود زیرا تجارب تاریخی نشان داده است ترس مردم از کمبود و یا قحطی، از خود این دو پدیده نامطلوب ویران ساز تر هستند.

اطمینان مردم به اینکه کالاهای اساسی چه از طریق تولید داخل چه واردات، به اندازه کافی یعنی وفور وجود دارد یک اصل مهم، تعیین کننده و لازم است اما کافی نیست.

در کنار این شاخص که گفته شد برای آن تلاش های مثبتی صورت می گیرد، نهادهای اقتصادی و وزارتخانه های مرتبط، با تعیین دستمزد مناسب هم باید به این نکته ضروری توجه کنند که مردم و دهک های مختلف باید قدرت خرید کافی داشته باشند.

بعضی سازمان ها مانند برنامه بودجه یا وزارتخانه ها مانند وزارت اقتصاد یا بعضاً بانک مرکزی، حسب دستورات سیاسی نهادهایی از قدرت گمان می کنند که به جای تأمین غذای کافی، سالم و بهداشتی، برای مردم اولویتهای دیگری وجود دارد و باید آن ها را تأمین کرد و نباید اعتبارات ارزی یا ریالی تأمین غذا و نهادهای مرتبط به تولیدات داخلی یا حمایت از تولیدکنندگان که فعلاً به خاطر شرایط جنگی و بحرانی می توانند تاب آوری داشته باشند را در اولویت اول قرار داد. مثلاً در جلسات خود و در تقسیم بندی اعتبارات و تخصیص می گویند اگر پول گندم گندم کاران را دیرتر پرداخت کنیم اتفاقی نخواهد افتاد و می توانند تحمل کنند.

این نوع رویکرد و بی توجهی در شرایط کنونی که کشور در احتمال وقوع جنگ سوم قرار گرفته است، آسیب های چندجانبه ای به موجودیت کشور وارد می کند. لذا الزامی است وزارتخانه های اقتصادی و بازرگانی، سازمان برنامه بودجه و بانک مرکزی یک راهبرد مشخص و تعیین کننده در این شرایط داشته باشند.

مردمی که نتوانند غذا و کالاهای اساسی برای خود و خانواده هایشان در حد معقول تهیه و تدارک ببینند پایداری های اجتماعی و نظم آن را زیر پا می گذارند.

این موضوع و مفهومی تجربه شده در طول تاریخ و حکومت‌ها بوده و همچنان هست. به همین دلیل است که در جنگ‌ها و مقابله جویی‌ها، طرف‌های متخاصم هر کدام به‌نوعی از این شگرد برای مقابله و تخاصم بهره می‌گیرند. حال ممکن است یک طرف بر موضوع کمبود انرژی و گران شدن سوخت‌های فسیلی که هنوز در عرصه تأثیرگذاری بر قیمت انواع مواد غذایی و سایر کالاهای ضروری در حوزه حمل‌ونقل جایگاه تعیین‌کننده‌ای دارند، تأکید و از آن به‌عنوان یک ابزار فشار استفاده کند و دیگری به‌طور مستقیم با تحریم‌های مختلف و ایجاد محدودیت و تعلل در حمل‌ونقل دریایی مواد اولیه و نهاده‌های منجر به غذا وارد عمل شود. آنگاه است که بحث بستن تنگه هرمز و در پی آن محاصره دریایی در دهانه دریای عمان برجسته و به یک موضوع جهانی و ابزاری مهم برای فشار تبدیل می‌شود.

در چنین شرایطی باید اندیشید که چه مسیرها و کردورهایی وجود دارد که به‌عنوان جایگزین به آن‌ها پرداخت و راه آنان را در سایه مناسبات سیاسی درست و دوراندیشانه گشود و هموار کرد. ولی همان‌طوری که گفته شد، اتخاذ این شیوه جایگزینی که می‌بایست پیش از این دنبال و مسیر آن هموار می‌شد، یکی از ابزارهای لازم و تعیین‌کننده است. شقوق دیگری که بارها بر آن‌ها تأکید شده است دسترسی آسان مردم به غذا، سلامت و بهداشت آن و نهایتاً توان خرید مردم و کاهش تورم روزافزون است که می‌توان اطمینان یافت امنیت نسبی و حداقلی غذا برای آحاد مردم و به‌ویژه دهک‌های پایین فراهم است.

حال علاوه بر این اقدامات عاجل، ضروری و تعیین‌کننده در این مقطع زمانی باید یک بار دیگر یادآور شد؛ مأموریت و وظیفه ذاتی وزارت جهاد کشاورزی، تولید محصولات کشاورزی و برآورد واقعی آمارهای تولید در زیر بخش‌های مختلف مانند زراعت، باغبانی و مواد غذایی با منشأ دامی و شیلات است و در کنار این وظیفه بنیادین و ذاتی، اعلام واقعی آمارهای تولید بدون رودربایستی برای واردات به‌منظور جبران کمبود است.

اگر آمار داخل، تخمینی و برآوردی و درعین حال مبالغه‌آمیز و شعاری باشد، تعادل واقعی در بازار و عرضه و تقاضا به وجود نخواهد آمد. نکته‌ای فراتر از این شیوه درست مدیریتی که همیشه در وزارت جهاد کشاورزی در دوره‌های مختلف گذشته تاکنون لنگ زده است، توجه عمیق همه‌جانبه مبتنی بر واقعیت تجهیزات و ماشین‌های کاشت، داشت و برداشت زیرساختی در کشاورزی است.

اگر کمباینی فرسوده، قدیمی و ناکارآمد داشته باشیم که ضایعات آن به ۱۵ درصد دورریز گندم، جو یا سایر غلات برسد، آنگاه، هم سر خود و هم سر کشاورز و مردم را کلاه گذاشته‌ایم؛ آن هم با شعارهای بزرگنمایی کاذب و غیر منطبق بر واقعیت‌های مکانیزاسیون مدرن در جهان که دارای کمباین‌هایی با نیم درصد ریزش یا در حد صفر هستند. همین است در مورد انواع تراکتورهایی که عرضه می‌شوند که اگر به‌جای جاده و معادن، به زمین‌های زراعی برسند قادر نخواهیم بود کاشت، داشت و نهایتاً برداشت کارآمدی داشته باشیم.

چرا وزیر جهاد کشاورزی یا متخصصان مرتبط با تشکیلات مکانیزاسیون کشاورزی، به دلایل سیاسی با صراحت و شهادت در مورد این نقیصه تاریخی، مستمر و تکرار شدنی که مکانیزاسیون ما قدرت رقابت بسیار کمی با آنچه در مزارع جهان است دارد سخنی نمی‌گویند تا مقامات تصمیم‌گیر و تأمین‌کنندگان ارز را متوجه سازند با این ابزارهای ناکارآمد و کم‌بهره نمی‌توانیم تولید و بهرهوری بیشتر در عرصه یک فعالیت کشاورزی رقابتی داشته باشیم؟

چرا آن قدر گفته نمی‌شود که برای تأمین یک ناوگان مجهز و مدرن وارد تعاملات سیاسی با کشورهای صاحب تکنولوژی شویم تا پایه و اساس مکانیزاسیون قدیمی و فرسوده را عوض کنیم؟

همین است در مورد بذرها و کودها که خود ماجرای غم‌انگیز دیگریست، زیرا نخواستیم در عرصه انواع بذرها، مثلاً بذور مقلوم در مقابل کم‌آبی و خشکی یا بذرهای قابل استفاده در خاک‌های لب‌شور کرانه خلیج فارس و غیر آن، به آخرین تکنولوژی‌ها از این نوع دست یابیم. باید گفت پایان عصر کشاورزی با تکنولوژی‌های قدیمی و فراتر از آن، دوران کشاورزی سنتی موسوم به معیشتی به خاطر محدودیت منابع آب و خاک و پُربها شدن آن‌ها برای تولید اقتصادی فرا رسیده است.

این شاخص‌ها پایه‌های اساسی تدوین برنامه‌های مدرن کشاورزی عصر کنونی در صحنه رقابت‌های جهانی برای تولید است.

به عبارتی، یکی از راهبردهای ضروری در امنیت غذایی، تقویت زیرساخت‌های کشاورزی، هم‌تراز با تکنولوژی‌های مدرن است و فقط تأمین غذا نیست. درواقع، سیاست اقتصاد کلان کشاورزی تلاش بی‌وقفه برای ایجاد تعاملاتی است که بتوانیم به تکنولوژی‌های مدرن و کارآمد برای افزایش بهرهوری و تنوع در تولیدات دست یابیم.

امنیت غذایی در سایه بحران های ژئوپلیتیک؛ درس هایی از برنامه نفت در برابر غذا

وقتی نان، ابزار سیاست می شود؛ بازخوانی تجربه عراق برای امروز

تهیه، ترجمه و تدوین: فرانک مسعودی

با توجه به دو جنگ هوایی ۱۲ روزه و ۴۰ روزه اخیر که به شدت به موضوع بسته شدن تنگه هرمز و تنش های پسینی آن منجر شد، این شماره مجله را به موضوع امنیت غذایی در سطح بین المللی اختصاص دادیم، هرچند که شماره گذشته مجله را نیز از منظری دیگر به این مهم پرداخته بودیم. مباحث بسیار ضروری پیش رو را، که بیشتر از دریچه ای و رای سیاست زدگی و شعارهای سیاسی و جناحی به موضوع نگاه می کند، از «برنامه نفت در برابر غذا» شروع می کنیم که کمتر نزد عموم تعریف و تشریح شده است.

برنامه نفت در برابر غذا؛ از قطعنامه تا اجرا

برنامه نفت در برابر غذا (به انگلیسی: Oil-for-Food Pro-gram) سازمان ملل متحد نام برنامه ای است که با صدور قطعنامه ۹۸۶ شورای امنیت سازمان ملل متحد در تاریخ ۱۴ آوریل ۱۹۹۵ و به دنبال تحریم های سازمان ملل ضد عراق پس از حمله این کشور به کویت به اجرا درآمد و تا ۲۱ نوامبر ۲۰۰۳، همزمان با اشغال

نظامی عراق توسط آمریکا ادامه داشت

مطابق قطعنامه ۹۸۶ شورای امنیت عراق می توانست محصولات نفتی خود را صادر کرده و از عواید آن برای بهره گیری در جهت نیازهای انسانی (مواد غذایی و دارویی) استفاده کند، عراق ابتدا این قطعنامه را در ۱۵ آوریل ۱۹۹۵ رد می کند ولی در نهایت در ۲۰ مه ۱۹۹۶ آن را می پذیرد

سازوکار اجرایی؛ توزیع از جنوب تا شمال

**تعریف برنامه نفت در برابر غذا به نقل از CSIS؛
منبع رسمی سازمان ملل**

این گزارش از UN Office of the Iraq Programme – Oil-for-Food منتشر شده و بنابراین از نظر استنادی منبعی دستاورد و بسیار مهم و معتبر، مخصوصاً برای تاریخ شروع برنامه، سازوکار اجرایی آن، تعداد وابستگان به جیره غذایی، اثر برنامه بر امنیت غذایی و قیمت ها، نحوه توزیع در شمال، مرکز و جنوب عراق و پروژه های مکمل مثل تغذیه، دام کوچک، زنبورداری و آموزش مهارت زنان محسوب می شود.

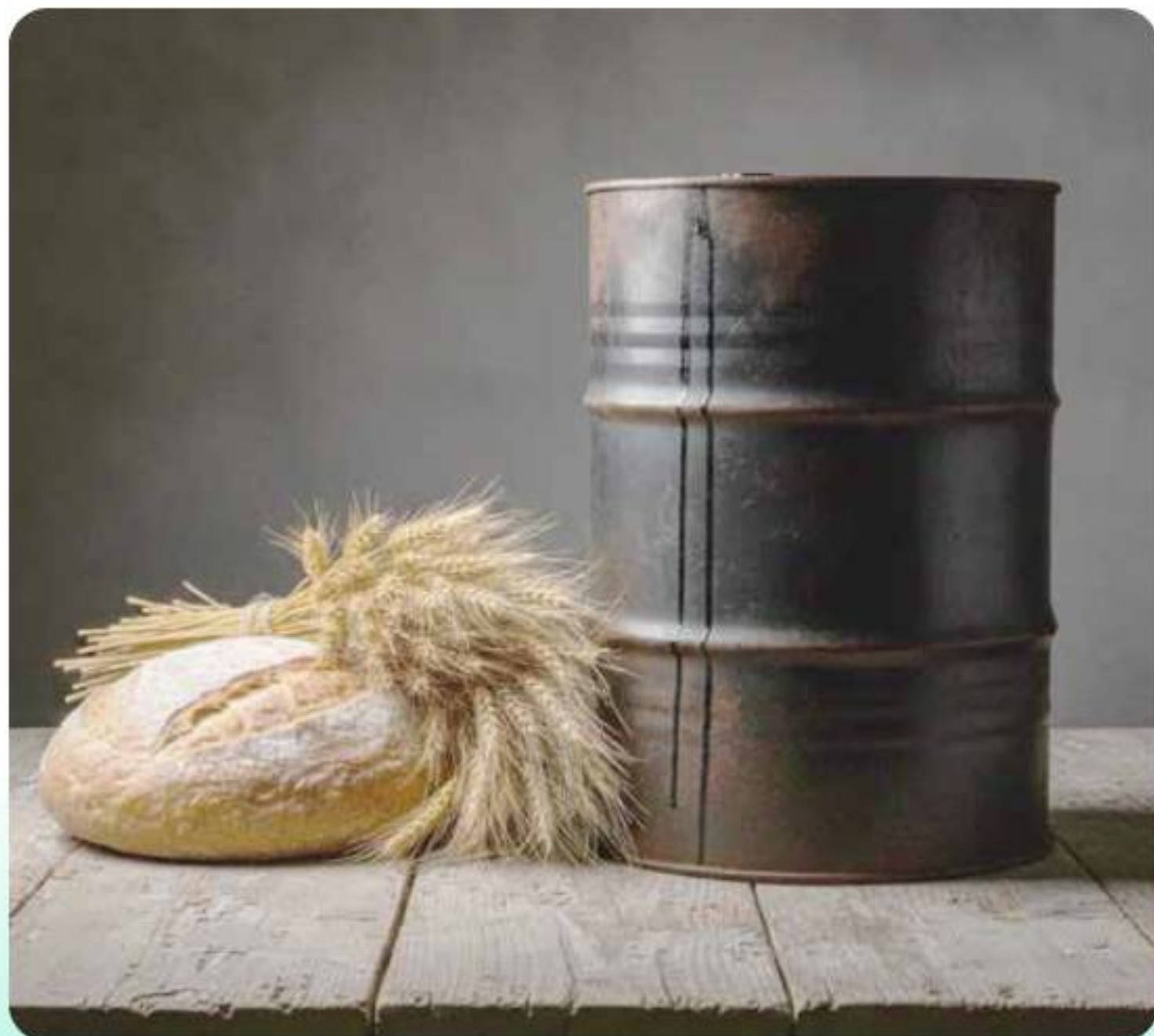
دفتر برنامه نفت در برابر غذا- عراق، سازمان ملل

این برنامه در آوریل ۱۹۹۵ به عنوان یک اقدام موقت برای کاهش پیامدهای ناخواسته تحریم‌های سازمان ملل بر جمعیت غیرنظامی عراق ایجاد شد. نخستین نفت عراق که تحت این برنامه برای تأمین هزینه‌های اقلام بشردوستانه فروخته شد، در دسامبر ۱۹۹۶ صادر شد و نخستین محموله‌های غذا در مارس ۱۹۹۷ رسید. تا ۲۰ مارس ۲۰۰۳، برنامه نفت در برابر غذا ۲۴ بخش از نیازها را پوشش می‌داد و از وخیم‌تر شدن بیشتر خدمات عمومی و زیرساخت‌ها جلوگیری کرده و تفاوت مهمی در وضعیت انسانی سراسر کشور ایجاد کرده بود. بر اساس قطعنامه ۹۸۶ (۱۹۹۵)، همه ساکنان عراق حق دریافت سبد ماهانه «نفت در برابر غذا» را داشتند و برآورد می‌شد که ۶۰ درصد جمعیت کاملاً به آن وابسته بودند. ارزش غذایی سبد غذایی از سال ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۲ تقریباً دو برابر شد و از ۱۲۰۰ به ۲۲۰۰ کیلوکالری به ازای هر نفر در روز رسید. عرضه مواد غذایی عموماً همپای تقاضای ملی پیش می‌رفت و به‌طور قابل توجهی به ثبات قیمت‌ها در بازارها کمک می‌کرد. روند نزولی قیمت سبد غذایی در نمودار زیر نیز بازتاب یافته است.

پروژه‌های مکمل و توانمندسازی جامعه

این برنامه طیف گسترده‌ای از نیازها را پوشش می‌داد؛ از جمله: غذا، حمل و نقل مواد غذایی، کشاورزی، تغذیه، بهداشت، آموزش، آب و فاضلاب، آوارگان داخلی، بازسازی سکونتگاه‌ها، مسکن، اقدام علیه مین، مخابرات و برق.

در میان این حوزه‌ها، نظام «توزیع مواد غذایی» به دلیل اهمیت راهبردی در سبد خانوار، از مکانیسم اجرایی ویژه‌ای برخوردار بود. طبق این سازوکار، دولت عراق خرید عمده مواد غذایی و اقلام پزشکی اولیه را انجام می‌داد و مسئول توزیع آن‌ها در ۱۵ استان مرکزی و جنوبی بود؛ همچنین این اقلام را برای توزیع در استان‌های شمالی به انبارهای سازمان ملل در شهرهای کرکوک و موصل ارسال می‌کرد. برنامه جهانی غذا (WFP) از طرف دولت عراق، توزیع مواد غذایی را در سه استان شمالی از طریق زنجیره‌ای شامل حدود ۱۱ هزار عامل توزیع غذا (بقالی‌های محلی) برعهده داشت.

توزیع دولتی غذا، از طریق وزارت تجارت، در مرکز و جنوب کشور نیز از طریق حدود ۴۴,۳۵۸ عامل توزیع غذا انجام می‌شد

بهبود زیرساخت‌ها

بهبودهای ایجادشده در زیرساخت‌های بخش غذا شامل نصب تجهیزات پاکسازی، جابه‌جایی و ضدعفونی در سیلوهای غلات بود تا تلفات ناشی از ذخیره‌سازی و حمل‌ونقل کاهش یابد. نگهداری و تعمیر آسیاب‌ها و نصب ژنراتورها نیز قابلیت اطمینان عملیات آسیاب آرد را افزایش داد. این امر به نوبه خود ظرفیت تولید و کیفیت آرد موجود برای سبده غذایی ملی را در بیش از ۱۴۰ آسیاب بهبود بخشید

استان‌های شمالی

اندازه سبد غذایی در مراحل متوالی برنامه نفت در برابر غذا افزایش یافت و تا دسامبر ۱۹۹۸ به سطح هدف‌گذاری‌شده ۲۲۰۰ کیلوکالری به ازای هر نفر در روز رسید. در مه ۲۰۰۲، برنامه به ۹۱ درصد از هدف ۲۴۷۵ کیلوکالری دست یافت در ژانویه ۲۰۰۲، برنامه جهانی غذا یک طرح بزرگ راستی‌آزمایی جمعیت را در سه استان شمالی آغاز کرد تا

عدالت و دقت فرایند توزیع بیشتر تقویت شود

پروژه‌های مکمل

یک پروژه تغذیه تکمیلی به آسیب‌پذیرترین گروه‌های جمعیتی کمک می‌کرد؛ از جمله: کودکان دچار سوءتغذیه، زنان باردار و شیرده، بیماران بستری، ساکنان مؤسسات اجتماعی و کودکان مهدکودک‌ها. این گروه‌ها معمولاً تحت پوشش جیره عمومی غذایی قطعنامه ۹۸۶ شورای امنیت قرار نمی‌گرفتند سایر پروژه‌ها نیز بر امنیت غذایی خانوار تمرکز داشتند. دام‌های کوچک برای حدود ۱۰ هزار نفر، عمدتاً خانوارهای زن سرپرست، فراهم شد. یک پروژه زنبورداری نیز برای ۱۵۰ نفر اجرا شد. این پروژه‌ها از طریق آموزش سوادآموزی و مهارت‌های فنی، و نیز با ایجاد منبع درآمد پایدار، به توانمندسازی بیشتر زنان کمک کردند.

برنامه همچنین برای ۱۰,۲۰۰ خانوار زن سرپرست آموزش مهارت ارائه کرد. یک پروژه ارتقای مهارت زنان نیز به ۲,۰۰۰ زن سود رساند.

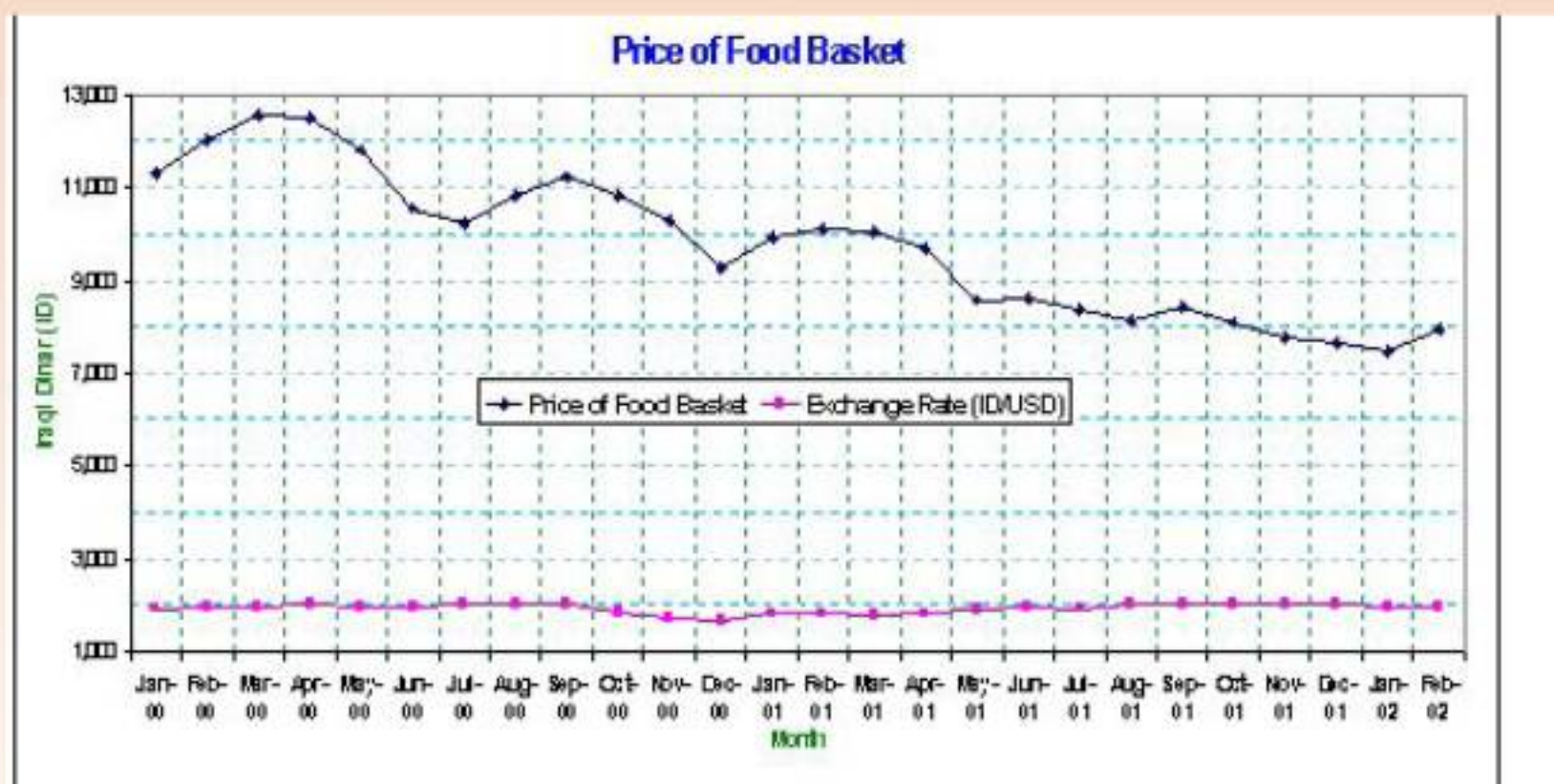
قیمت سبد غذایی عراق از حدود ۱۲,۶۰۰ دینار در اوایل ۲۰۰۰ به حدود ۷,۵۰۰ تا ۸,۰۰۰ دینار در اوایل ۲۰۰۲ کاهش یافته در حالی که نرخ ارز تقریباً نسبتاً ثابت مانده و حول و حوش ۱,۷۰۰ تا ۲,۱۰۰ دینار/دلار نوسان کرده برنامه نفت در برابر غذا فقط یک سازوکار اداری نبود؛ مستقیماً روی قیمت، دسترسی غذایی، و ثبات بازار اثر گذاشت

تحلیل اقتصادی: ثبات بازار فراتر از نرخ ارز

جدول ۱: روند قیمت سبد غذایی و نرخ ارز در دوران برنامه نفت در برابر غذا

نرخ ارز (دینار/دلار)	قیمت سبد غذایی (دینار)	بازه زمانی
۲,۰۰۰~	۱۱,۳۰۰	ژانویه ۲۰۰۰ (آغاز دوره)
۲,۰۰۰~	۱۲,۶۰۰	مارس - آوریل ۲۰۰۰ (نقطه اوج قیمت)
۲,۰۰۰~	۹,۹۰۰	ژانویه ۲۰۰۱
۲,۰۰۰~	۷,۵۰۰	ژانویه ۲۰۰۲
۲,۰۰۰~	۸,۰۰۰	فوریه ۲۰۰۲ (پایان دوره)

(منبع داده: دفتر برنامه عراق سازمان ملل)

تحلیل داده‌ها: ثبات نرخ ارز در برابر مهار قیمت‌ها

نمودار فوق نشان می‌دهد که چگونه «برنامه نفت در برابر غذا» توانست با وجود تورم شدید اولیه در سال ۲۰۰۰، قیمت سبد کالاهای اساسی را کنترل کند. نکته کلیدی در این داده‌ها، ثبات نرخ ارز (خط صورتی) در مقایسه با کاهش محسوس قیمت سبد غذایی (خط آبی) است. این تضاد نشان می‌دهد که موفقیت برنامه نه لزوماً از طریق دست‌کاری نرخ ارز، بلکه از طریق «مدیریت مستقیم عرضه و توزیع کالا» حاصل شده است. به عبارت دیگر، دولت و سازمان ملل با مداخله در تأمین اقلام (نه فقط تزریق پول)، موفق شدند امنیت غذایی را به بازار بازگردانند و روند افزایشی قیمت‌ها را از مارس ۲۰۰۰ به بعد، معکوس کنند.

اما آیا این موفقیت لجستیکی در توزیع غذا، کل داستان «نفت در برابر غذا» بود؟ نگاهی به گزارش‌های

سنای آمریکا و مرکز مطالعات استراتژیک (CSIS) پرده از رویه‌ی دیگری برمی‌دارد: جایی که غذا، نه فقط به عنوان یک ابزار بشردوستانه، بلکه به مثابه‌ی یک کانال مالی برای قدرت سیاسی و تأمین هزینه‌های جنگ، مورد سوءاستفاده قرار گرفت.

سویه‌ی تاریک: نفت در برابر غذا چگونه سیاسی شد؟

چگونه یک ابزار بشردوستانه (غذا) می‌تواند به یک کانال مالی برای تأمین جنگ و قدرت سیاسی تبدیل شود.

برگرفته از گزارش تحلیلی مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی (CSIS)، بازخوانی جلسات استماع سنای آمریکا و گزارش‌های GAO درباره عملکرد برنامه نفت در برابر غذا در عراق (سال ۲۰۰۴).

ترجمه سند: مروری بر برنامه نفت در برابر غذا

منبع: مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی (CSIS)

موضوع: بررسی گزارش‌های رسمی در مورد برنامه نفت در برابر غذا (Oil for Food Program)

بخش اول: مروری بر وضعیت برنامه (برگرفته از گزارش CSIS)

در سال ۱۹۹۶، جامعه بین‌المللی در پاسخ به سختی‌های مداوم مردم عراق که تحت تحریم‌های گسترده بین‌المللی بودند، «برنامه نفت در برابر غذا» را راه‌اندازی کرد. اگرچه این برنامه به‌طور کلی موفقیت‌آمیز بود، اما بعداً ادعاهایی مبنی بر فساد و سوءمدیریت، همراه با احتمال همدستی کارکنان سازمان ملل مطرح شد. دبیرکل وقت سازمان ملل، کوفی عنان، اعلام کرد که سازمان ملل یک تحقیقات سطح بالا در مورد این ادعاها آغاز خواهد کرد. همچنین، هیئت عالی حسابرسی عراق با همکاری «مرجع موقت ائتلاف»، تحقیقات جداگانه‌ای را در بغداد انجام خواهد داد.

بخش دوم: جلسه استماع کمیته روابط خارجی سنای ایالات متحده

در تاریخ ۷ آوریل ۲۰۰۴، کمیته روابط خارجی سنای آمریکا جلسه‌ای را برای بازبینی برنامه نفت در برابر غذا در سازمان ملل برگزار کرد. سناتور ریچارد لوگان، رئیس این کمیته، در بیانیه افتتاحیه خود، نگرانی‌های اصلی در مورد فساد را این‌گونه شناسایی کرد:

آسیب به مردم: ممکن است مردم عراق آسیب دیده باشند، زیرا رژیم عراق بودجه‌های مربوط به دستورات بشردوستانه در برنامه نفت در برابر غذا را منحرف کرده است.

تأمین تجهیزات نظامی: به احتمال زیاد صدام حسین از درآمدهای غیرقانونی برای تهیه تجهیزات نظامی استفاده کرده است.

تأثیر بر سیاست‌های بین‌المللی: موضع کشورهای عضو سازمان ملل در مورد تداوم تحریم‌ها علیه عراق و سرنگونی رژیم صدام، ممکن است تحت تأثیر درگیری یا فعالیت‌های افراد در حوزه صلاحیت آن‌ها

در تضعیف تحریمهای عراق از طریق این برنامه قرار گرفته باشد
کاهش اعتبار سازمان ملل: رسوایی پیرامون برنامه نفت در برابر غذا، اعتبار سازمان ملل
و توانایی آن را برای نظارت بر پروژهای بشردوستانه جدید کاهش می دهد. در نهایت، این امر
گزینه های سیاست خارجی ایالات متحده را محدود می کند
(یادداشت سردبیر: **بیانیه های رسمی سناتور لوگان، سناتور جو بایدن، رایین رافیل،**
همه انگ کننده دفتر بازسازی عراق و سفیر جان نگرپونته در این جلسه در سال ۲۰۰۴ قابل
دسترسی است.)

بخش سوم: گزارش دفتر حسابرسی عمومی ایالات متحده (GAO)

در جریان جلسه استماع ۷ آوریل، دفتر حسابرسی عمومی ایالات متحده گزارشی با عنوان
«سازمان ملل: مشاهدات درباره برنامه نفت در برابر غذا» منتشر کرد. این گزارش که توسط
جوزف کریستوف (مدیر امور بین الملل و تجارت) ارائه شده، مروری بر ادعاهای مطرح شده
علیه این برنامه ارائه می دهد. علاوه بر این، گزارش مذکور به انتقال مدیریت برنامه به «مرجع
موقت ائتلاف» (CPA) و جزئیات مدیریت قراردادهای باقی مانده پس از آن می پردازد

بخش چهارم: گزارش اختصاصی مرکز مطالعات استراتژیک و بین المللی (CSIS)

پروژه بازسازی پس از جنگ در CSIS، گزارشی با عنوان «مکمل صلح خردمندانه تر ۲: مروری بر
برنامه نفت در برابر غذا» منتشر کرده است. این گزارش با جزئیات کامل، فرآیندهای صادرات
نفت و واردات غذا/تجهیزات در این برنامه را تشریح می کند. همچنین این گزارش طرح توزیع
کالا را پوشش می دهد، لیست کشورهای مبدأ قراردادهای تامین کننده بین سالهای ۱۹۹۷ تا
۲۰۰۱ را ارائه می دهد، و سیستم جیره بندی غذایی را که تحت این برنامه توسعه یافته و توسط
CPA همچنان اجرا می شود، توصیف می کند

بخش پنجم: پوشش رسانه های (وال استریت ژورنال)

روزنامه وال استریت ژورنال نیز به دقت روند ادعاهای مربوط به فساد در این برنامه را دنبال
کرد. مقالات برجسته شامل موارد زیر است
«تامین کنندگان مالی صدام در سازمان ملل»، «رسوایی نفت در برابر غذا»، «برنامه پول در برابر
صدام»، «لیست حقوق جهانی صدام»

پیوند به امروز؛ از عراق تا منازعات غذایی ۲۰۲۶

بحران های ژئوپلیتیک نیمه نخست سال ۲۰۲۶ بار دیگر نشان داد که غذا دیگر صرفاً یک
کالای مصرفی نیست، بلکه به یکی از مؤلفه های قدرت ساختاری در نظام بین الملل تبدیل
شده است. اختلال های ناشی از تنش های منطقه ای و ناامنی در مسیرهای اصلی تجارت، به ویژه
در پیرامون تنگه هرمز، شوک قابل توجهی به زنجیره تامین جهانی نهاده های کشاورزی وارد
کرد؛ به گونه ای که قیمت برخی کودهای شیمیایی و هزینه های حمل و نقل دریایی به طور
محسوس افزایش یافت

در چنین شرایطی، هرگونه پیشنهاد شبه تهاجمی با محور «غذا در برابر ...» باید با احتیاطی
مضاعف بررسی شود. تجربه عراق نشان داد که حتی برنامه ای با ظاهر بشردوستانه نیز، اگر در
بستری فاقد شفافیت، نظارت مستقل و راهبرد حمایت از تولید داخلی اجرا شود، می تواند به
وابستگی ساختاری، اختلال در بازار داخلی و تضعیف ظرفیتهای ملی بینجامد
در ادبیات توسعه، «دیپلماسی غذا» زمانی معنا دارد که به تقویت تابآوری، تنوع بخشی به

مبادی تأمین و انتقال فناوری منجر شود؛ نه آنکه امنیت غذایی یک کشور را به سازوکارهای کنترل شده خارجی گره بزند. از همین منظر، برخی تحلیل‌های جدید بین‌المللی نیز هشدار داده‌اند که الگوهای محدودکننده تجارت بشردوستانه، در نبود نظارت مستقل، ممکن است به بازتولید همان آسیب‌هایی بینجامد که در تجربه «نفت در برابر غذا» مشاهده شد. بر این اساس، درس اصلی برای امروز روشن است: مدیریت بحران کوتاه‌مدت نباید جایگزین راهبرد بلندمدت امنیت غذایی شود. اگر در شرایط اضطراری، واردات برخی اقلام ضروری اجتناب‌ناپذیر باشد، این اقدام باید موقت، شفاف و مکمل تقویت تولید داخلی، توسعه زیرساخت‌های کشاورزی و کاهش وابستگی راهبردی باشد؛ نه مسیری برای تضعیف کشاورزی ملی و واگذاری کنترل سفره مردم به بیرون.

Council on Foreign Relations
Sam Vigersky ۲۹ June ۲۰۲۶ (CFR)

U.S. President Donald Trump speaks in the Oval Office, with Vice President JD Vance and Secretary of State Marco Rubio standing behind him, at the White House in Washington, D.C., U.S., on April ۲۲, ۲۰۲۶. Kylie Cooper/Reuters

سام وِیگرسکی پژوهشگر امور بین‌الملل در شورای روابط خارجی آمریکا است که تخصص او بر مداخلات بشردوستانه، اصلاح سازمان ملل و سازوکارهای پاسخ به بحران متمرکز است. او پیش‌تر مشاور ارشد بشردوستانه نماینده آمریکا در سازمان ملل بوده و سابقه فعالیت در *USAID*، سازمان جهانی بهداشت و مأموریت‌های امدادی در آفریقا و هائیتی را در کارنامه دارد.

سام وِیگرسکی از سال ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۴، مذاکره‌کننده ارشد بشردوستانه ایالات متحده در سازمان ملل متحد بود و در مقاله اش چنین آورده است

در حالی که مذاکره‌کنندگان آمریکایی و ایرانی در سوئیس پیرامون دشوارترین مسائل در حال چرخیدن و چانه‌زنی هستند - از جمله ذخایر اورانیوم غنی‌شده ایران، نیروهای نیابتی تهران در منطقه، و دسترسی بلندمدت از طریق تنگه هرمز - دولت ترامپ بی‌سروصدا بر چیزی دست گذاشته که آن را یک بازی برد-برد می‌بیند: آزادسازی پول‌های بلوکه‌شده ایران برای خرید غذای آمریکایی، در قالبی که ظاهراً عنوان «کمک بشردوستانه» دارد.

این پیشنهاد در حال شکل‌گیری، بازتاب‌دهنده نگاه گسترده‌تر دولت ترامپ به کمک‌های بشردوستانه است. از نگاه کاخ سفید، امدادرسائی نباید فقط پاسخی به نیازهای فوری باشد؛ بلکه باید هم‌زمان در خدمت اولویت‌های راهبردی و داخلی آمریکا نیز قرار گیرد. شاید به همین دلیل است که دولت ترامپ اکنون، بنا به گزارش وال استریت ژورنال، در حال بررسی احیای چارچوبی از دوران بایدن است که می‌تواند ۶ میلیارد دلار از منابع بلوکه‌شده ایران را برای خرید کالاهای بشردوستانه آزاد کند.

اما این بار دولت ترامپ یک شرط تازه افزوده است: منابع ایران فقط می‌تواند برای خرید کالاهای بشردوستانه با منشأ آمریکایی استفاده شود. به تعبیر یکی از دیپلمات‌های آمریکایی، «ایرانی‌ها برای مردم‌شان کالاهای بشردوستانه می‌گیرند و پول ایران هم صرف حمایت از کشاورزان آمریکایی می‌شود».

چارچوب اصلی که در سال ۲۰۲۳ مورد توافق قرار گرفت، اجازه می‌داد عواید نفتی بلوکه‌شده ایران در کره جنوبی به قطر منتقل شود و همچنین آزادی پنج زندانی آمریکایی را نیز در بر می‌گرفت. اما پس از حمله حماس به اسرائیل در ۷ اکتبر ۲۰۲۳، ایران هرگز به این پول دسترسی پیدا نکرد.

این ترتیبات جدید که از سوی دولت ترامپ پیشنهاد شده، خطرات واقعی برای اعتبار آمریکا در خارج و برای غیرنظامیان ایرانی در داخل کشور به همراه دارد. هر گونه این فرض که

می‌توان به این حکومت برای توزیع بی‌طرفانه کمک‌ها اعتماد کرد، با سابقه گسترده نقض حقوق بشر آن سنجیده می‌شود؛ از جمله کشتار حدود بیست هزار غیرنظامی در جریان اعتراضات ژانویه ۲۰۲۶. کالاهای بشردوستانه تأمین‌شده از سوی آمریکا به‌سادگی می‌تواند به ابزار دیگری برای کنترل حکومتی تبدیل شود؛ به این صورت که کمک‌ها از جوامعی که «غیروفادار» تلقی می‌شوند دریغ شود و به سمت گروه‌هایی هدایت شود که از نظر سیاسی مفید به حساب می‌آیند.

احتمال تقلب و فساد نیز به همان اندازه جدی است. برنامه «نفث در برابر غذا» در عراق نشان می‌دهد که چگونه نیت‌های به‌ظاهر خوب می‌تواند به‌راحتی به‌دست یک رژیم بی‌رحم منحرف و فاسد شود. این سازوکار که به دستور شورای امنیت سازمان ملل از ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۳ اجرا شد، به صدام حسین اجازه می‌داد در ازای کالاهای بشردوستانه، نفث عراق را بفروشد. **طبق یک گزارش سازمان ملل در سال ۲۰۰۵، حسین طی هفت سال از این برنامه سوءاستفاده کرد و ۱.۸ میلیارد دلار حقوق‌حساب و رشوه به‌دست آورد.** اگر ایران نیز بتواند کالاهای تأمین‌شده از سوی آمریکا را دوباره بفروشد یا منحرف کند تا ارتش خود - یا نیروهای نیابتی‌اش از جمله حماس، حزب‌الله و حوثی‌ها - را بازتسلیح کند، پیامدهای آن فاجعه‌بار خواهد بود.

در کنار این، مسئله انگیزه ترامپ از این معامله نیز مطرح است. دولت او آشکارا بر اولویت دادن به کشاورزان آمریکایی تأکید کرده و این نشان‌دهنده تغییری گسترده‌تر در نحوه نگاه این دولت به کمک‌های بشردوستانه است. در گذشته، خرید کالاهای داخلی وسیله‌ای برای رسیدن به هدف بود؛ راهی برای رساندن کمک. اما امروز، خود خرید به هدف تبدیل شده است.

در واقع، برنامه «غذا برای صلح» (Food for Peace) - که پیش‌تر برنامه آژانس توسعه بین‌المللی آمریکا (USAID) برای ارسال مواد غذایی تولیدشده در آمریکا به خارج در دوران بحران بود - اکنون تحت مدیریت وزارت کشاورزی آمریکا قرار گرفته، با وجود آنکه این نهاد تقریباً تخصصی در اداره عملیات پیچیده بشردوستانه ندارد. البته شاید این موضوع چندان هم مهم نباشد، چرا که بنا

بر گزارشی از Devex، هدف جدید این برنامه اساساً امدادرسانی در بحران نیست، بلکه ایجاد بازار برای کشاورزان آمریکایی از طریق کاهش تعرفه‌ها و افزایش فروش کالا در کشورهای هدف است. اگر از این زاویه نگاه کنیم، معامله «غذا در برابر منابع مالی» با ایران، کمتر شبیه یک اقدام بشردوستانه و بیشتر شبیه نوعی مهندسی بازار در پوشش دیپلماسی است.

همچنین روشن نیست که آیا این پیشنهاد در مجموع به مذاکرات کمک خواهد کرد یا نه. به نظر می‌رسد ایران مشتاق است از پیشنهاد دولت ترامپ برای کسب امتیاز سیاسی در جنگ اطلاعاتی جاری خود با ایالات متحده استفاده کند. **محمدباقر قالیباف،** رئیس مجلس ایران که هدایت مذاکرات کشورش با آمریکا را بر عهده داشته، ادعای آمریکا مبنی بر اینکه دارایی‌های ایران قرار است صرف خرید کالاهای کشاورزی آمریکایی شود را نادرست خواند. او در شبکه‌های اجتماعی نوشت: **«تنها محصولی که ما در حال برداشت آن هستیم، همان چیزی است که شما کاشته‌اید: دهه‌ها بی‌اعتمادی. این محصول، ارگانیک، فراوان و بومی است.»** اینکه این سخن صرفاً لاف‌زنی ایرانی باشد یا نه، هنوز باید دید.

برای روشن بودن موضوع باید گفت هر فرصتی برای رساندن کمک به ایران پس از ماه‌ها جنگ، باید فوراً دنبال شود. انتقال دوجانبه به تهران بدون تردید سریع است، در حالی که توسل به سازمان ملل به‌عنوان مدیر شخص ثالث ممکن است ماه‌ها زمان ببرد و در نتیجه، یک پیروزی سریع و اقدامی اعتمادساز را که به نظر می‌رسد دونالد ترامپ مصرّانه در پی آن است، از او بگیرد. اما اگر دولت واقعا در رساندن ایمن کمک‌های بشردوستانه به غیرنظامیان جدی است، باید از مسیر پرخطر دوجانبه پرهیز کند و تضمین‌های حیاتی را در این توافق بگنجاند

نخستین گام ترامپ باید این باشد که از مایک والتز، سفیر آمریکا در سازمان ملل، بخواهد در نیویورک برای ایجاد یک صندوق امانی جدید سازمان ملل برای ایران حمایت جلب کند. این صندوق که می‌تواند تحت مدیریت برنامه توسعه سازمان ملل متحد (UNDP) باشد، می‌تواند از چارچوب دولت بایدن برای آزادسازی میلیاردها دلار از دارایی‌های مسدودشده ونزوئلا الگو بگیرد. در آن مدل، قرار بود منابع مالی تحریم‌شده برای فعالیت‌های بشردوستانه آزاد شود، در یک صندوق امانی سازمان ملل قرار گیرد و سپس توسط نهادهای سازمان ملل و سازمان‌های غیردولتی برداشت و مصرف شود؛ به‌گونه‌ای که رژیم مادورو نتواند در روند آن دخالت کند یا این منابع را برای اهداف خود به کار گیرد.

در گام بعدی، ایالات متحده باید هرگونه آزادسازی منابع را مشروط به گسترش دسترسی نهادهای سازمان ملل و سازمان‌های غیردولتی در داخل ایران کند. بازیگران مستقل بشردوستانه باید بتوانند بر روند توزیع نظارت کنند و راستی‌آزمایی کنند که کمک‌ها بر مبنای نیاز واقعی به دست غیرنظامیان می‌رسد، نه بر اساس وفاداری سیاسی **در نهایت**، مجمع عمومی سازمان ملل باید قطعنامه‌ای تصویب کند که گزارش‌دهی دوره‌ای درباره وضعیت بشردوستانه در ایران را الزامی سازد؛ از جمله درباره نیازهای جاری، میزان پیشرفت در استفاده از منابع آزادشده، سازوکارهای جلوگیری از اتلاف، تقلب و سوءاستفاده، و نیز گام‌های بعدی برای تسهیل بازسازی اولیه. تمایل به استفاده از کمک‌های بشردوستانه به‌عنوان ابزار حکمرانی و سیاست‌ورزی، به دوران آیزنهاور بازمی‌گردد اما بدون نظارت مستقل و بدون حضور نیروهای حرفه‌ای امدادرسان،

ممکن است ذی‌نفع اصلی این توافق، مردم و غیرنظامیان ایرانی که ماه‌ها جنگ را تحمل کرده‌اند، نباشد

در انتهای این گزارش هم آمده: این نوشته صرفاً بازتاب‌دهنده دیدگاه‌ها و نظرات شخص نویسنده است. شورای روابط خارجی (CFR) یک نهاد مستقل، غیرحزبی، اندیشکده و ناشر است و در قبال مسائل سیاست‌گذاری، موضع نهادی اتخاذ نمی‌کند.

پادداشت سردبیر: CFR مخفف Council on Foreign Relations است که در فارسی معمولاً «شورای روابط خارجی آمریکا» ترجمه می‌شود. این نهاد، یک اندیشکده و مرکز پژوهشی شناخته‌شده در ایالات متحده است که در حوزه‌هایی مانند سیاست خارجی، امنیت بین‌الملل، ژئوپلیتیک، اقتصاد جهانی و دیپلماسی فعالیت می‌کند. مقر اصلی آن در نیویورک قرار دارد و مجله معتبر Foreign Affairs نیز زیرمجموعه همین شورای است. اعضا و همکاران آن معمولاً از میان دیپلمات‌ها، دانشگاهیان، سیاست‌گذاران، روزنامه‌نگاران و مدیران ارشد انتخاب می‌شوند. CFR نهاد دولتی آمریکاییست اما به دلیل نفوذ فکری و جایگاه آن در شبکه تخبگان سیاسی و دانشگاهی، گزارش‌ها و تحلیل‌هایش در فضای سیاست خارجی آمریکا اثرگذاری قابل توجهی دارند.

و اما آقای وزیر جهاد کشاورزی پیرامون پرسش‌هایی در همین راستا

روز پنج‌شنبه یازدهم تیرماه، در مصاحبه‌ای تفصیلی با جمعی از خبرنگاران گفته بود «کالاهای اساسی همواره اهمیت راهبردی دارند؛ شایسته نیست تنها در دوره‌های بحران به عنوان اقلام بسیار مهم تلقی شده و گزارش‌های متعددی درباره آن‌ها ارائه شود، اما با تغییر شرایط، با ادبیات دیگری با این مقوله برخورد شود. این نوع مواجهه و ادبیات تحقیق‌آمیز با کالاهای اساسی، برای مجموعه وزارتخانه و زنجیره بزرگ کشاورزی کشور خوشایند نیست

به طور کلی حدود ۱۵ درصد از نیاز امنیت غذایی کشور از طریق واردات تأمین می‌شود

و ۸۵ درصد مابقی در داخل تولید می‌گردد؛ هرچند تولید داخلی نیز در لایه‌های مختلف به همان ۱۵ درصد واردات وابستگی دارد

وی تاکید کرده بود: دو اصل محوری در تأمین کالاها از خارج کشور ملاک عمل است:

۱. سلامت و کیفیت محصولات: تمامی محموله‌های وارداتی به صورت کشتی به کشتی مورد آزمایش‌های مختلف قرار می‌گیرند. موضوع تراریختگی نیز توسط مرکز تحقیقات آزمایش می‌شود. طبق قوانین و مقررات جاری، واردات محصولات تراریخته‌ای که مورد تأیید مراجع بین‌المللی هستند مانعی ندارد، اما کشت آن‌ها در داخل کشور ممنوع است و برنامه‌هایی برای کاهش واردات آن‌ها وجود دارد.

۲. قیمت محصول: تلاش بر این است که خریدها با پایین‌ترین قیمت و به مقرون‌صرفه‌ترین شکل ممکن انجام شود. در شرایط مساوی، اولویت با کشورهای دوست، همسایه و کشورهای است که در شرایط سخت در کنار ایران ایستاده‌اند؛ مشروط بر اینکه دو اصل سلامت و قیمت اقتصادی رعایت شود.

وی توضیح داده بود: سالانه حدود ۱۶ میلیارد دلار ارز برای واردات کالاهای اساسی کشور اختصاص می‌یابد. در سال‌های گذشته روال به این صورت بوده که هزینه‌ها از محل درآمدهای دولتی نظیر فروش نفت یا سایر درآمدها تأمین می‌شد. با این حال، بخشی از این دارایی‌ها در کشورهای خارجی و همسایه بلوکه شده بود که با توجه به مقررات تحریم‌ها، ترخیص و هزینه‌کرد آن‌ها تحت نظارت ناظر آمریکایی انجام می‌گرفت. به همین دلیل، بخش عمده‌ای از خریدها از طریق شرکت‌های آمریکایی صورت می‌گرفت؛ **این روند موضوع جدیدی نیست، در سال‌های گذشته جریان داشته و کماکان نیز ادامه دارد، چرا که آزادسازی منابع مسدود شده تنها از این طریق امکان‌پذیر بود.**

اگر شرایطی فراهم شود که بتوان از دارایی‌های بلوکه‌شده برای تأمین کالاهای اساسی استفاده کرد، این یک فرصت برای کشور است؛ زیرا به جای پرداخت ارز نقد و فعال، از دارایی‌های غیرقابل دسترس استفاده می‌شود و منابع ارزی جاری کشور برای سایر مصارف حفظ می‌گردد که این در راستای منافع ملی و به نفع اقتصاد کشور است.

با این حال، هیچ‌گونه اجبار یا الزامی در این خصوص وجود ندارد و این موضوع حتی در توافقات نیز قید نشده است. اصول مربوط به سلامت، کیفیت و قیمت رقابتی همچنان به عنوان خطوط قرمز در این حوزه پابرجا هستند.

وی تاکید کرده بود که چنانچه شرایط مناسب از نظر کیفیت، سلامت و قیمت‌های رقابتی ارائه شود، از این خرید (از آمریکا) استقبال می‌شود. حتی در صورت عدم انجام خرید، **وجود این گزینه قدرت چانه‌زنی کشور را در بازارهای جهانی افزایش می‌دهد؛** زیرا با ایجاد مبادی و محل‌های عرضه جدید، دست خریداران ایرانی برای چانه‌زنی و کاهش قیمت‌ها بازتر خواهد شد

آقای وزیر با تاکید دوباره بر اینکه هیچ اجباری در کار نیست افزود: طرف آمریکایی پس از دوره طولانی تنش و توافقات انجام‌شده، این موضوع را به عنوان فرصتی برای کشاورزان خود قلمداد می‌کند تا محصولاتشان را به بازارهای جدید عرضه کنند. البته با توجه به اینکه بخشی از این خریدها در گذشته نیز انجام می‌شده، بازار کاملاً جدیدی به شمار نمی‌رود. طبیعی است که مقامات آمریکایی برای مصارف داخلی خود و اقناع کشاورزان چین مطالبی را مطرح کنند. این فضا قدرت چانه‌زنی ایران را بالا می‌برد و به کاهش قیمت‌ها کمک می‌کند. متقابلاً این فرصت برای تجار ایرانی نیز فراهم است تا بازارهای جدیدی برای صادرات محصولات نظیر زعفران، خرما و فرش پیدا کنند

ایشان در پاسخ سوال یکی از خبرنگاران که **قرار دادهای کشاورزی با آمریکا تا چه حد**

مربوط به دولت قبل است، پاسخ داده بود که: این موضوع صحت دارد. بخشی از منابع مالی کشور به گونه‌ای مسدود شده بود که هزینه‌کرد آن لاجرم باید تحت کنترل تحریم‌ها صورت می‌گرفت و مجوز خرید از شرکت‌های معین که عمدتاً آمریکایی بودند صادر می‌شد. این خریدها بر مبنای قیمت‌گذاری‌های تعیین‌شده از سوی ایران انجام می‌گرفت و چالش قیمتی ایجاد نمی‌کرد، اما پرداخت‌ها به صورت مشروط به آن شرکت‌ها هدایت می‌شد. این فرآیند بر اساس توافقات سال ۱۴۰۱ صورت گرفته و نام شرکت‌های مذکور در توافق‌نامه ذکر شده بود تا آزادسازی منابع دولتی مشروط به خرید از آنها باشد.

در ادامه به ترجمه مقاله ای از وب سایت CFR پرداختیم که از نظر استراتژیک، «تصویری کلان» ارائه می‌دهد.

زیرا وقتی بخواهیم درباره اثرات جنگ بر کشاورزی و امنیت غذایی بنویسیم، نیاز داریم که ابتدا مسئله را در سطح جهانی ببینیم و تعریف کنیم. این مقاله توضیح می‌دهد که چرا «کمک‌های بشردوستانه» در شرایط جنگی محدود می‌شوند و این برای کشورهایی که امنیت غذایی‌شان به واردات وابسته است (مثل ایران)، چه معنایی دارد.

The Iran War's Forgotten Front: Global Food Insecurity and the Limits of U.S. Aid

جبهه فراموش‌شده جنگ ایران: ناامنی غذایی جهانی و محدودیت‌های کمک‌های ایالات متحده

دولت ترامپ با «عملیات خشم (فیوری) حماسی» (Operation Epic Fury) خود، بحران گرسنگی جهانی را دامن زده است که میلیون‌ها نفر را تحت تأثیر قرار داده است. در همین حال، وزارت امور خارجه ۵.۴ میلیارد دلار از وجوه بشردوستانه خرج‌نشده را در اختیار دارد. روز مبادا که برای آن پول پس‌انداز می‌کردند، فرا رسیده است.

منتشر شده: ۱۲ مه ۲۰۲۶

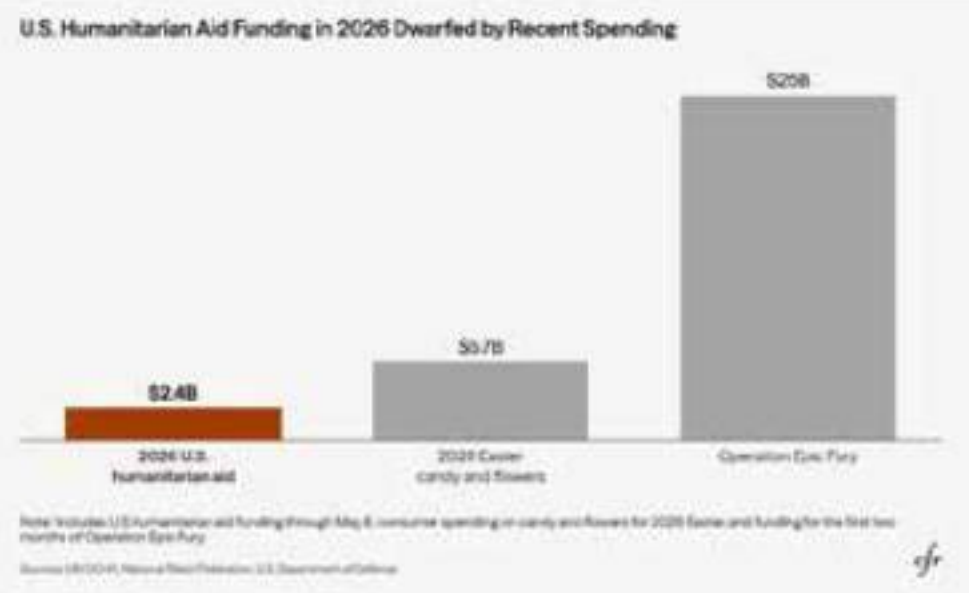
سم ویگرسکی، کارشناس شورای روابط خارجی (CFR) و محقق امور بین‌الملل است. او پیش‌تر به‌عنوان مشاور ارشد بشردوستانه سفیر ایالات متحده در سازمان ملل متحد خدمت کرده و دو دهه تجربه به‌عنوان امدادگر میدانی و سیاست‌گذار دارد. جول هورست سوم، مسئول امور مالی پنتاگون، در ۲۹ آوریل به کمیته خدمات مسلح مجلس نمایندگان گفت که هزینه ۹ هفته جنگ با ایران چقدر بوده است: ۲۵ میلیارد دلار. سخنگوی وزارت امور خارجه اعلام کرد که سهم بشردوستانه این وزارتخانه از آغاز جنگ ۴۹ میلیون دلار بوده است. این نسبت ۵۱۰ به ۱ است و احتمالاً این شکاف بیشتر هم شده است.

دولت ترامپ در حال بحث در مورد بسته بودجه تکمیلی ۲۰۰ میلیارد دلاری کنگره برای جنگ است، و حتی یک پنی برای کمک‌های بشردوستانه اختصاص نیافته است. عدم تخصیص بودجه بشردوستانه، گسستی آشکار از رویه سابق است. به عنوان مثال، در هفته‌های اولیه حمله آمریکا به عراق در سال ۲۰۰۳، کنگره ۲.۵ میلیارد دلار برای کمک‌های حیاتی تصویب کرد - معادل حدود ۴.۵ میلیارد دلار امروز.

در حالی که واشنگتن در حال بحث است، تأثیرات مستقیم و غیرمستقیم «عملیات فیوری حماسی» میلیون‌ها نفر را تا آستانه گرسنگی کشانده است. بر اساس گزارشی که در همان روز اظهارات هورست توسط سیستم طبقه‌بندی مرحله‌ای یکپارچه (Integrated Phase Classification System) - که مقیاس شناخته‌شده بین‌المللی برای طبقه‌بندی شدت امنیت غذایی است - منتشر شد، ۱.۲۴ میلیون لبنانی - تقریباً از هر چهار نفر یک نفر - سطوح حاد گرسنگی را تجربه می‌کنند. این رقم ۴۲ درصد افزایش نسبت به شش ماه قبل

را نشان می دهد. این امر به دنبال کاهش کمک های بشردوستانه جهانی آمریکا از ۱۴ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۴ به ۴ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۵ صورت گرفته است

در چهار ماه اول سال ۲۰۲۶، عقب نشینی کمک های بشردوستانه آمریکا به طور فزاینده ای نگران کننده می شود. کمک های بشردوستانه جهانی دولت ترامپ در سال جاری (۲.۴ میلیارد دلار) حتی نصف هزینه ای که فدراسیون ملی خرده فروشان گزارش داده که آمریکایی ها برای شیرینی و گل عید پاک (۵.۷ میلیارد دلار) هزینه کرده اند، نیست

ترجمه متن نمودار:

عنوان: بودجه کمک های بشردوستانه آمریکا در سال ۲۰۲۶ در مقایسه با هزینه های اخیر به شدت ناچیز است

توضیح نمودار: نمودار میله ای مقایسه ای بین بودجه کمک های بشردوستانه آمریکا در سال ۲۰۲۶، هزینه های عید پاک ۲۰۲۵، و دو ماه اول عملیات «فیوری حماسی» را نشان می دهد، که در آن بودجه کمک ها به طور قابل توجهی کمتر از دو مورد دیگر است

ارقام:

۲.۴ میلیارد دلار: کمک های بشردوستانه آمریکا در سال ۲۰۲۶

۵.۷ میلیارد دلار: هزینه عید پاک ۲۰۲۵ (شکلات و گل)

۲۵ میلیارد دلار: عملیات «فیوری حماسی» (هزینه در دو ماه اول)

نکته: شامل بودجه کمک های بشردوستانه آمریکا تا ۸ مه، هزینه های مصرف کنندگان برای شکلات و گل عید پاک ۲۰۲۶، و بودجه دو ماه اول عملیات «فیوری حماسی» است
منابع: OCHA سازمان ملل؛ فدراسیون ملی خرده فروشان؛ وزارت دفاع آمریکا.

توضیح کلی نمودار:

این نمودار به وضوح نشان می دهد که چگونه هزینه های نظامی آمریکا در عملیات «فیوری حماسی» (۲۵ میلیارد دلار) و حتی هزینه های مربوط به جشن های مردمی مانند عید پاک (۵.۷ میلیارد دلار) به مراتب بیشتر از بودجه اختصاص یافته به کمک های بشردوستانه در سال ۲۰۲۶ (۲.۴ میلیارد دلار) است. نویسندگان این مقایسه، قصد دارد انتقاد کند که چرا اولویتهای هزینه کرد آمریکا به گونه ای است که کمک به نیازمندان و مقابله با بحران های انسانی در مقایسه با هزینه های نظامی یا مصرفی، بسیار کمتر دیده می شود این هزینه های ناچیز امسال، نه به دلیل فقدان شواهد یا فوریت است. و نه به دلیل فقدان بودجه: اداره جدید واکنش به فجایع و کمک های بشردوستانه وزارت امور خارجه، حدود ۵.۴ میلیارد دلار بودجه مصوب برای سال ۲۰۲۶ دارد. این علاوه بر ۲ میلیارد دلار منتقل شده از سال ۲۰۲۵ است که پس از اعلام در دسامبر، در فوریه به سازمان ملل منتقل شد

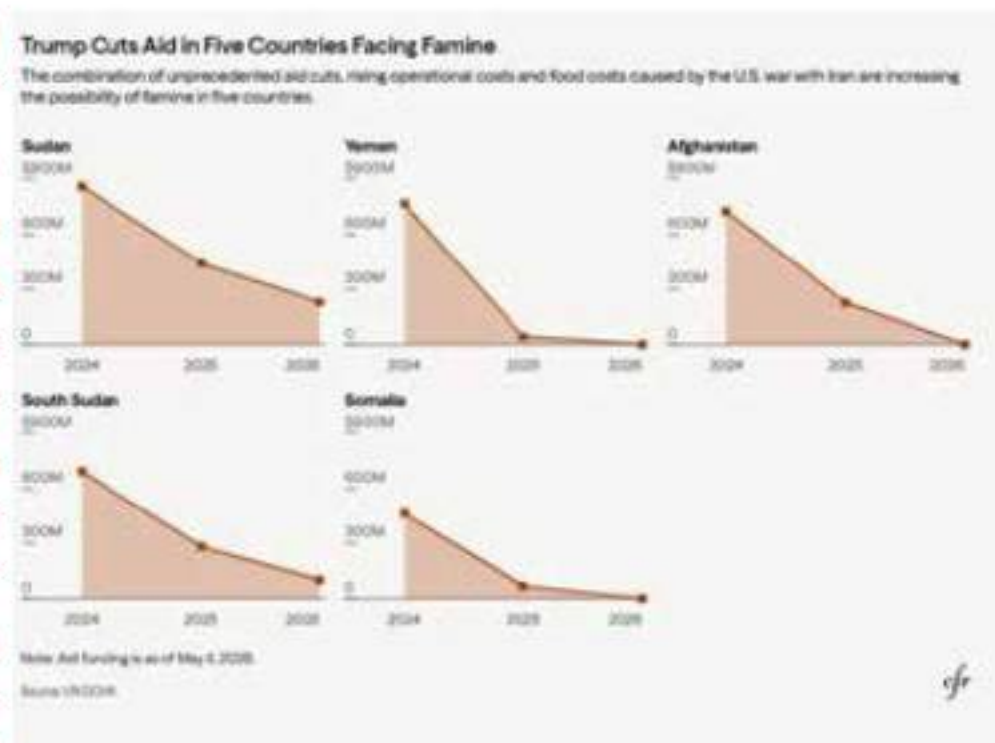
با وجود شواهد فزاینده گرسنگی بی سابقه، این پول تاکنون خرج نشده است. شاید به این دلیل که یک اداره جدید و کوچک برای یافتن جایگاه خود به زمان نیاز دارد. یا شاید، به سادگی، آن ها آن ۵.۴ میلیارد دلار را برای روز مبادا پس انداز می کنند

اما آن روز فرا رسیده است. این روز در سراسر جهان در حال باریدن است، و زمان آن است که وزارت امور خارجه پاسخ دهد

این اداره جدید به عنوان «مرکز تعالی» دولت آمریکا برای کمک های بشردوستانه بین المللی و امنیت غذایی

توصیف شده است - و وظیفه رهبری پاسخ کشور به موقعیتهای بشردوستانه پیچیده و با اولویت بالا در خارج از کشور را بر عهده دارد. اگر چیزی وجود داشته باشد که آستانه این مأموریت را برآورده کند، همین بحران جهانی گرسنگی است و با این حال، کاهش بودجه کمکهای آمریکا ادامه یافته است، علیرغم شرایط قحطی در دو کشور و گرسنگی که به سطوح بی سابقه در سراسر جهان گسترش یافته است. در سه کشوری که یک قدم با قحطی فاصله دارند - افغانستان، سومالی و یمن - یک سیاست جدید وزارت امور خارجه، حمایت آمریکا را به طور کامل خاتمه داده است

این نمودار تصویری، وضعیت کاهش کمکهای آمریکا به پنج کشور در حال مواجهه با قحطی را نشان می دهد: سودان، یمن، افغانستان، سودان جنوبی و سومالی عنوان نمودار: «کاهش کمکهای ترامپ به پنج کشور در حال مواجهه با قحطی» توضیح زیر عنوان: «ترکیب کاهش بی سابقه کمکها، افزایش هزینههای عملیاتی و هزینههای غذایی ناشی از جنگ آمریکا با ایران، خطر قحطی در پنج کشور را افزایش می دهد.»

نکات کلیدی نمودار:

کاهش شدید کمکها: در هر پنج نمودار، شاهد یک روند نزولی شدید در میزان کمکهای آمریکا در طول سالهای ۲۰۲۴ تا ۲۰۲۶ هستیم. این کاهش به حدی است که در برخی کشورها (مانند یمن و افغانستان) کمکها در سال ۲۰۲۵ یا ۲۰۲۶ به صفر میل می کنند. مقیاس کمکها: محور عمودی هر نمودار نشان دهنده میزان کمکها بر حسب میلیارد دلار (۹۰۰M، ۹۰۰M، ۹۰۰M یعنی ۹۰۰ میلیون دلار) است. تأثیر جنگ با ایران: نمودار به صراحت بیان می کند که این کاهش کمکها، همراه با افزایش هزینههای عملیاتی و غذایی ناشی از جنگ آمریکا با ایران، منجر به افزایش خطر قحطی شده است. تاریخ اطلاعات: در پایین نمودارها قید شده است: «یادداشت: بودجه کمکها تا تاریخ ۸ مه ۲۰۲۶ است.»

منبع: منبع اطلاعات «UN OCHA» (دفتر هماهنگ کننده کمکهای بشردوستانه سازمان ملل متحد) ذکر شده است

نتیجه گیری کلی:

این نمودار تصویری، پیامد مستقیم جنگ با ایران و سیاستهای دولت ترامپ را در کاهش کمکهای بشردوستانه به کشورهای که به شدت به این کمکها وابسته هستند، به تصویر می کشد. این کاهش کمکها، خطر قحطی را در این مناطق به طور جدی افزایش داده است

یک فاجعه جهانی رو به رشد

برنامه جهانی غذا (WFP) پیش بینی می کند که در کشورهایی که به واردات غذا و سوخت وابسته

هستند، عمدتاً در آفریقا و جنوب آسیا، اگر جنگ ایران تا ژوئن ۲۰۲۶ ادامه یابد، چهل و پنج میلیون نفر دیگر ممکن است با ناامنی غذایی حاد روبرو شوند. این تلفات از سطوح بی سابقه‌ای که در زمان حمله روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲ به اوج خود رسید، فراتر خواهد رفت.

مبتلایان به میلیون‌ها نفری که در حال حاضر نمی‌دانند وعده غذایی بعدی‌شان از کجا خواهد آمد، خواهند پیوست. در سودان، که شاهد بزرگترین بحران گرسنگی در جهان است، قحطی برای سومین سال متوالی بیداد می‌کند [PDF]. تحقیقات جدید از سوی سازمان امداد اسلامی (Islamic Relief) نشان می‌دهد که ۴۲ درصد از آشپزخانه‌های اجتماعی کشور، که شریان حیاتی کمک‌های محلی هستند، به دلیل کاهش بودجه بین‌المللی در شش ماه گذشته تعطیل شده‌اند.

سازمان‌هایی که هنوز فعال هستند با هزینه‌های سرسام‌آور روبرو هستند، به طوری که سوخت و گندم به ترتیب ۸۰ درصد و ۷۰ درصد افزایش یافته‌اند. محموله‌های اضطراری که قبلاً در مرکز بشردوستانه سازمان ملل در دبی انبار شده بودند، مجبور به تغییر مسیر شده‌اند و هزینه حمل و نقل به سودان را برای برخی از آژانس‌های سازمان ملل دو برابر کرده‌اند. در میان این نوسانات زنجیره تأمین، پوند سودان ۱۰ درصد کاهش ارزش داشته است، که باعث شده کامیل ادريس، نخست‌وزیر، واردات غذا و نهاده‌های صنعتی را برای مهار تورم ممنوع کند. وضعیت در سودان جنوبی بهتر از این نیست. بین سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۴، کمک‌های آمریکایی به سودان جنوبی به طور منظم بیش از ۷۰۰ میلیون دلار بود. امسال، وزارت امور خارجه تنها ۱۰۰ میلیون دلار ارائه کرده است، در حالی که برنامه جهانی غذا (WFP) کمبود ۱۹۳ میلیون دلاری را گزارش می‌دهد - به این معنی که وعده‌های غذایی کمتری برای تغذیه هفتاد هزار سودانی جنوبی که در حال حاضر شرایط قحطی را تجربه می‌کنند، وجود دارد. و این فقط غذا نیست که مردم نمی‌توانند به آن دسترسی پیدا کنند: خدمات بهداشتی با شدت گرفتن درگیری‌ها در حال فروپاشی است و کارکنان آموزش‌دیده کمی برای درمان بیماران مبتلا به سوءتغذیه شدید حاد باقی مانده‌اند.

در سومالی، خشکسالی شدید ۶.۵ میلیون نفر را قبلاً در معرض گرسنگی حاد قرار داده بود. نیم میلیون کودک [PDF] اکنون در معرض قحطی قرار دارند، و اختلالات زنجیره تأمین که توسط جنگ ایران ایجاد شده، باعث کمبود کره بادام زمینی درمانی حیاتی شده است. اکنون کلینیک‌ها در حال جیره‌بندی ذخایر خود هستند و مادران و کودکان را که در وضعیت وخیمی قرار دارند، رد می‌کنند. بدون بودجه، WFP برنامه‌ها را تعطیل می‌کند. در مجموع، سی منطقه در سومالی به دلیل کاهش کمک‌ها، دیگر کمک غذایی اضطراری دریافت نمی‌کنند. در سراسر کشور، WFP تنها به یک نفر از هر ده نفر نیازمند کمک دسترسی دارد.

کمیته نجات بین‌المللی هشدار داده است که یمن - جایی که افزایش هزینه‌های غذا، سوخت و کود باعث شوک‌های شدید اقتصادی شده است - وارد خطرناک‌ترین فاز امنیت غذایی خود در سال‌های اخیر شده است، به طوری که نیمی از جمعیت از گرسنگی شدید رنج می‌برند. وضعیت را با ۳۰۰۰ دلار هزینه اضافی ریسک برای کانتینرهای چهل فوتی که به مقصد این کشور ارسال می‌شوند، بدتر می‌کند که هزینه کالاهای وارداتی را ۱۵ درصد افزایش می‌دهد. حمل و نقل دریایی که اکنون از تنگه هرمز دور می‌زند، حق بیمه ۴۰۰ درصدی را به همراه دارد، در حالی که ظرفیت حمل و نقل هوایی در مسیرهای کلیدی ۵۰ درصد کاهش یافته است.

افغانستان روز به روز ناامیدتر می‌شود. در کشوری که ۳.۷ میلیون کودک از سوءتغذیه حاد رنج می‌برند، سه نفر از هر چهار نفر حتی قبل از شروع جنگ ایران، از کلینیک‌ها با غذای درمانی رد می‌شدند. امروزه، WFP می‌گوید هزینه کالاهای وارداتی به دلیل درگیری جاری سه برابر شده است.

تحویل کمک‌های غذایی زمانی شامل ترازیت مستقیم از تنگه هرمز به ایران قبل از ورود به افغانستان بود. اکنون، این امر شامل یک سفر طولانی است که از بخش زیادی از عربستان سعودی عبور کرده و سپس اردن، سوریه، ترکیه، گرجستان و آذربایجان را طی می‌کند - و پس از آن سفری از طریق دریای خزر با کشتی و سفر نهایی از طریق ترکمنستان. این هزینه‌های اضافی، بودجه غذا را هر روز که تنگه هرمز یک گلوگاه باقی می‌ماند، تهی

این عنوان «Iran War Disrupts Aid Route to Afghanistan» (جنگ ایران مسیر کمک‌رسانی به افغانستان را مختل می‌کند)، تفسیر نقشه بسیار روشن‌تر می‌شود

توضیح کامل نقشه با در نظر گرفتن عنوان

این نقشه مسیرهای لجستیکی و تجاری را در منطقه خاورمیانه و آسیای مرکزی نشان می‌دهد و به طور خاص بر تأثیر جنگ ایران بر مسیر کمک‌رسانی به افغانستان تمرکز دارد

افغانستان (رنگ قهوه‌ای روشن): نقطه کانونی این نقشه است که مقصدی برای کمک‌ها یا کالاهای تجاری در نظر گرفته شده

مسیر اصلی کمک‌رسانی (احتمالاً خط نارنجی): این مسیر که از غرب (ترکیه/قفقاز) شروع شده و از طریق خاورمیانه به سمت افغانستان کشیده می‌شود، احتمالاً نمایانگر مسیرهای سنتی یا اصلی کمک‌رسانی به افغانستان است که از طریق ایران یا نزدیکی تنگه هرمز عبور می‌کرده‌اند. مسیر جایگزین یا متأثر (خط قهوه‌ای تیره): مسیری که از خلیج فارس به سمت افغانستان می‌رود، ممکن است نشان‌دهنده مسیر جایگزینی باشد که به دلیل اختلال در مسیر اصلی (ناشی از جنگ ایران)، مجبور به استفاده از آن شده‌اند یا بخشی از مسیر اصلی که تحت تأثیر مستقیم انسداد یا ناامنی در تنگه هرمز و خلیج فارس قرار گرفته است

تأثیر جنگ ایران: عنوان نقشه به صراحت بیان می‌کند که جنگ ایران باعث اختلال در این مسیرهای کمک‌رسانی شده است. این اختلال می‌تواند به دلیل: انسداد تنگه هرمز باشد که مسیر دریایی حیاتی برای واردات به منطقه است یا افزایش هزینه‌های لجستیک و بیمه، به دلیل ناامنی در منطقه و یا تغییر مسیرهای حمل‌ونقل که منجر به طولانی‌تر شدن و پرهزینه‌تر شدن انتقال کمک‌ها می‌شود

این نقشه به طور مستقیم با بحث‌های قبلی درباره «جبهه فراموش‌شده جنگ ایران»، «ناامنی غذایی جهانی»، «کاهش کمک‌های بشردوستانه آمریکا» و «کریدورهای غذایی شمال-جنوب» در ارتباط است و نشان می‌دهد که چگونه درگیری نظامی در منطقه، نه تنها امنیت غذایی را در کشورهای درگیر تهدید می‌کند، بلکه زنجیره‌های تأمین و مسیرهای حیاتی ارسال کمک به کشورهای نیازمند مانند افغانستان را نیز مختل می‌سازد

این نقشه یک نمایش بصری عالی از پیامدهای گسترده‌تر جنگ فراتر از درگیری مستقیم نظامی است و بر چالش‌های لجستیکی که کشورهایمانند افغانستان با آن روبرو هستند، تأکید می‌کند. با این حال، لبنان شاید شدیدترین کسری بودجه را نشان دهد. درخواست اضطراری ۳۰۸ میلیون دلاری سازمان ملل برای لبنان - که برای تأمین مالی پاسخ دولت طی دوره سه ماهه از مارس تا مه ۲۰۲۶ در نظر گرفته شده بود - تنها ۴۱ درصد تأمین مالی شده است

فهرست کشورهایایی که تحت تأثیر جنگ ایران قرار گرفته‌اند ادامه دارد. غزه با کمبود نان ناشی از محدودیت در مواد اولیه و افزایش قیمت‌ها دست و پنجه نرم می‌کند. قیمت سبزیجات در مصر سه برابر شده است. بهبودی پس از طوفان ملایم در جامائیکا به دلیل سرگردانی مصالح ساختمانی متوقف

شده است. اتیوپی با کمبود کود درست در زمان شروع فصل کاشت روبرو است. کمبود سوخت در میانمار عملیات بشردوستانه را مختل کرده است. و سازمان غیردولتی بین المللی "Save the Children" پیش بینی کرده است که هر ۵ دلار افزایش در قیمت نفت ناشی از درگیری، یک ماه کمک بشردوستانه حیاتی را برای نزدیک به چهل هزار کودک از بین می برد

راهکارهای سم و یگرسکی برای وزارت امور خارجه ایالات متحده

سم و یگرسکی، مذاکره کننده ارشد پیشین، معتقد است وزارت امور خارجه ایالات متحده باید سه اقدام فوری را برای کاهش رنج میلیون ها نفر در بحران های فعلی در دستور کار قرار دهد
نخست: ایجاد گذرگاه بشردوستانه در تنگه هرمز: قطعنامه ایالات متحده در شورای امنیت که خواستار ایجاد چنین گذرگاهی شده، گامی در جهت درست است. این طرح بر همکاری احزاب درگیر تکیه دارد و هماهنگی های لازم برای دسترسی بی طرفانه و بدون مانع را به سازمان ملل می سپارد؛ اکنون ضروری است سایر کشورها از این اقدام حمایت کنند

دوم: بازگرداندن فوری بودجه بشردوستانه: دولت ترامپ باید فوراً بودجه های بشردوستانه اختصاص یافته به افغانستان، سومالی و یمن را احیا کند. مردمی که در آستانه قحطی هستند، شایسته شفقت و کمک های حیاتی اند
سوم: مواجهه با واقعیت بحران: زمان آن رسیده است که وزارت امور خارجه این وضعیت را به عنوان یکی از وخیم ترین بحران های بشردوستانه قرن بیست و یکم بپذیرد. این نگاه، نیازمند تخصیص قاطعانه ۵.۴ میلیارد دلار بودجه برای نجات جان انسان ها و کاهش رنج غیرضروری است. اگر وزارت دفاع آمریکا برای هزینه های جنگ درخواست بودجه می کند، دفتر امور بشردوستانه وزارت خارجه نیز باید با همان قاطعیت اقدام کند

(یادداشت: این دیدگاهها صرفاً نظرات شخصی نویسنده است. و مجله صنایع زیرساخت های کشاورزی یک نشریه مستقل است و موضع گیری ای در این زمینه ندارد.)

بسته شدن تنگه هرمز: کشاورزی فرانسه با یک شوک اقتصادی جدید روبرو است Guerre en Iran: l'agriculture française face a un nouveau choc économique

تهیه و ترجمه: مهندس سیاوش انصاری

همزمان با تشدید تنش ها، «اتاق های کشاورزی فرانسه» (Chambres d'agriculture) در جدیدترین گزارش مطالعات اقتصادی خود (به روز شده در ۲۲ مه ۲۰۲۶)، هشدار دادند که بخش کشاورزی این کشور در حال ورود به یک بحران و شوک اقتصادی جدید است که مستقیماً از درگیری ها در خاورمیانه نشأت می گیرد

علاوه بر خود جنگ، بسته شدن تنگه هرمز است که از طریق آن تقریباً ۲۵ درصد نفت و ۲۰ درصد گاز طبیعی مایع شده، بیش از ۳۰ درصد کودها و حدود ۵ درصد غلات عبور می کند

افزایش قیمت های انرژی، نفت و گاز، کودها (به ویژه اوره و آمونیاک)، و همچنین سهمیه بندی حجم ها در نتیجه مسدود شدن تنگه هرمز، شوک اقتصادی جدیدی را برای کشاورزی، به ویژه برای محصولات عمده زراعی که از سه سال پیش در مشکلات بوده اند، ایجاد کرده است. تنها بهبود قابل توجه در قیمت غلات می تواند این افزایش بار هزینه ها را تعدیل کند

آغاز درگیری مسلحانه در ایران قطعاً حامل یک شوک اقتصادی جدید برای مزارع کشاورزی در فرانسه است. مسلماً، تفاوت قابل توجهی با جنگ در اوکراین وجود دارد، به این معنی که این جنگ، چهار سال بعد، دو بازیگر بزرگ کشاورزی را در بازارهای بین المللی درگیر می کند. در مورد جنگ در ایران، باید تأثیرات این درگیری را بر این موارد سنجید: قیمت های انرژی، قیمت های کود، هزینه حمل و نقل دریایی و تجارت جهانی محصولات کشاورزی و غذایی

معادله انرژی

با جنگ در ایران، بخش بزرگی از منطقه در تولید نفت مشارکت دارد. علاوه بر این، بسته شدن تنگه هرمز، که به انقباض تردد کشتی ها در کانال سوئز اضافه می شود، به طور ناگهانی قیمت بشکه نفت (برنت، مرجع در اروپا) را از ۶۵ دلار قبل از جنگ به بیش از ۹۰ دلار در ۷ مارس ۲۰۲۶ (۹۳ دلار برای برنت) رساند. بنابراین، قیمت بشکه برنت توانست از ۹۸ به ۱۱۲ دلار در عرض چند ساعت افزایش یابد

در پایان آوریل، با قیمت ۱۱۱ دلار، بشکه به اوج ابتدای جنگ در اوکراین نزدیک شد. تنها ده دلار کمتر از رکورد فوریه مارس ۲۰۲۲. در ۷ مه، قیمت ۱۰۲ دلار بود، که کاهشی ناشی از اظهارات ترامپ مبنی بر توقف فیلتر کردن

خطر تورمی

به طور کلی‌تر، نوسانات در بازار انرژی آشکارا منشأ تنش‌های تورمی جدید در فرانسه خواهد بود. بدون داشتن رقم شاخص قیمت مصرف‌کننده برای ماه مارس، رقم ماه فوریه ۲۰۲۶ با ۱٪+ تعیین شد، در مقابل ۰.۳٪+ در ژانویه. در یادداشتی اقتصادی که در ماه مارس منتشر شد، نرخ تورم سالانه برای ماه آوریل ۲.۲٪ تعیین شد، در مقابل ۰.۸٪ سال گذشته، تحت تأثیر افزایش قیمت محصولات انرژی به ویژه (۱۴.۲٪). این یک شاخص است که باید در ماه‌های آینده از نزدیک دنبال شود. این سومین مرحله تورم خواهد بود، پس از همه‌گیری کووید و پس از جنگ اوکراین

قیمت‌های کود

یادآوری می‌کنیم که ۳۰ تا ۴۰٪ اوره، ۱۶٪ فسفات، و بیش از ۲۵٪ آمونیوم‌نیترات از تنگه هرمز عبور می‌کنند. اتحادیه اروپا در واقع ۲۶٪ از اوره خود را از مصر وارد می‌کند. قیمت اوره از این کشور، به طور متوسط ۳۰۰ دلار در هر تن قبل از جنگ بود. در ۱۷ آوریل، قیمت هر تن اوره ۸۱۲ یورو تعیین شد. در هفته ۴ مه، اوره در ۸۲۱ یورو در هر تن قرار داشت (قبل از درگیری ۴۱۰ یورو بود) مانند مورد گاز، اگر قیمت اوره افزایش یابد - در ۳۰ مارس حدود ۷۲۵ یورو در هر تن بود در مقابل ۵۷۵ یورو در آستانه جنگ - هنوز زیر اوج ۱۰۰۰ یورو در هر تن مشاهده شده در سه ماه اول جنگ اوکراین قرار دارد

هزینه حمل و نقل دریایی

جنگ در ایران و پیامدهای آن بر کشورهای جغرافیایی نزدیک، علاوه بر این، هزینه‌های حمل و نقل دریایی را افزایش می‌دهد. کشتی‌ها در معرض خطر بمباران قرار دارند و بیمه‌گران استراتژی عدم پوشش کشتی‌ها را به دلیل خطر فوق‌العاده در تردد اتخاذ می‌کنند

تأثیرات بر تجارت جهانی محصولات کشاورزی و غذایی

جریان‌های تجاری محصولات کشاورزی که از تنگه هرمز عبور می‌کنند، تنها ۵٪ از کل تجارت این محصولات را تشکیل می‌دهند. از این منظر، کشاورزی کمتر تحت تأثیر قرار می‌گیرد، در مقایسه با انرژی و کود. با این حال، تعداد کشورهای واردکننده کالاهای کشاورزی - به ویژه غلات - بالاست در واقع، کشورهای خلیج فارس حدود ۲۰ میلیون تن گندم، جو و ذرت وارد می‌کنند.

پی نوشت: **Chambres d'agriculture France** (اتاق‌های کشاورزی فرانسه) یک نهاد ملی و صدای رسمی شبکه اتاق‌های کشاورزی در سراسر فرانسه است که نقش مهمی در حمایت، توسعه و نمایندگی منافع بخش کشاورزی ایفا می‌کند این شبکه از موسسات عمومی تشکیل شده که با کشاورزان، نهادهای محلی و دولت همکاری می‌کنند تا عملکرد اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی مزارع و زنجیره‌های کشاورزی را بهبود بخشند. این شبکه شامل ۱۰۰ موسسه عمومی است: ۸۶ اتاق در سطح شهرستانی یا بین‌شهرستانی و ۱۳ اتاق در سطح منطقه‌ای یا ناحیه‌ای.

جنگ در ایران؛ آرامش یا بازگشت؟

GUERRE EN IRAN; Accalmie ou rechute? (Le 07 mai 2026)

همچنان در تعلیق به سر می‌بریم، در انتظار از سرگیری مذاکرات و نتیجه‌گیری آن بین ایران و ایالات متحده. بازارها، اعم از انرژی، کود و محصولات کشاورزی، چشم‌اندازهای متناقضی را نشان می‌دهند. نگرانی در مورد قیمت بشکه نفت شدید است و برای کودها عمیق‌تر. با توجه به عدم اطمینان در مورد موجودی‌ها و جهش قیمت نهاده‌ها، وضعیت تولید کشاورزی در جهان، و به طور خاص در فرانسه، و همچنین امنیت غذایی بین‌المللی، مورد نگرانی است جنگ در ایران طولانی می‌شود. نه به دلیل اقدامات نظامی - که در حال حاضر متوقف شده‌اند اما ممکن است از سر گرفته شوند - بلکه به دلیل تداوم انسداد تنگه هرمز. این انسداد به چرخش‌های یک رئیس‌جمهور آمریکایی بستگی دارد که به دنبال راه خروجی است، اما متوجه می‌شود که ایران بسیار بهتر از آنچه پیش‌بینی می‌شد مقاومت می‌کند

هرچه جنگ بیشتر طول بکشد، اهمیت استراتژیک این آبراه باریک که دو ساحل خشکی را از هم جدا می‌کند، بیشتر درک می‌شود؛ آبراهی که معمولاً محموله‌های

نفت، گاز و کود از آن عبور می کنند. از آغاز درگیری ها، پیش بینی کنندگان در مورد فعالیت اقتصادی و امنیت غذایی هوشیار بوده اند. رشد اقتصادی چقدر کاهش خواهد یافت، وضعیت برداشت محصول در سال ۲۰۲۶، و به خصوص در سال ۲۰۲۷ چگونه خواهد بود؟ تقریباً به طور همگرا - با توجه به برآوردهای صندوق بین المللی پول و سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) - پیش بینی ها خوش بینانه نیستند. جایی که دوباره کشف می کنیم برای تغذیه جمعیت ها، ابتدا باید تولید کنیم و سپس، در مرحله دوم، حجم کالاها و محصولات کشاورزی و غذایی را از طریق دریا، رودخانه و خشکی حمل کنیم.

در نهایت به این باور می رسیم که این جنگ ها، جنگ اوکراین و اکنون جنگی که در ایران رخ می دهد، این باور را که جوامع می توانند بدون تولید زندگی کنند، و برای برخی از آن ها، ورود به اقتصاد ناملموس و دانش، را به حاشیه رانده اند. این درگیری ها یک یادآوری قاطع هستند.

در ۷ مه، قیمت بشکه نفت با افزایش قابل توجهی به: ۱۰۲ دلار رسید/ در فرانسه، جو کسب و کار رو به وخامت است و اعتماد خانوارها فرو می ریزد.

جوامع بشری در درجه اول باید غذا بخورند، سرپناه داشته باشند، جابجا شوند و گرم شوند.

شوگ ناشی از چنین درگیری هایی بر ذهنیت ها و استراتژی های تدوین شده قبلی قابل اندازه گیری است. هر ملت اکنون به دنبال جایگزین ها، اولویت دادن به منافع خود، منابع تأمین خود است و در این میان، ارزیابی ذخایر نفت، گاز و محصولات کشاورزی خود را انجام می دهد و در صورت لزوم، خود را برای تشکیل یا بازسازی آن ها آماده می کند. جنگی در ایران که در نهایت یادآور می شود که استفاده از انرژی ها و کودها (که خود با انرژی های فسیلی تولید می شوند) به طور جدایی ناپذیری به هم مرتبط هستند.

اما در مورد کشاورزان، آن ها نگرانی خود را ابراز می کنند. آیا کود وجود خواهد داشت و مهم تر از همه، با چه قیمتی؟ سوالاتی که راه را برای تأملاتی در مورد استراتژی های لازم در زمینه شیوه های زراعی و حتی دامپروری باز می کند.

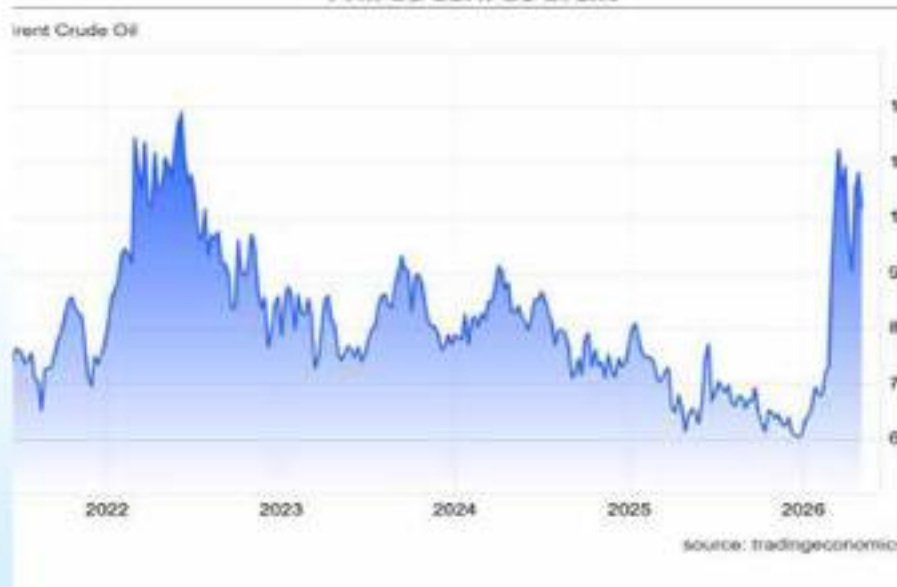
قیمت بشکه نفت و تورم

پس از چند روز آرامش، قیمت بشکه نفت دوباره افزایش یافت. در ۲۸ آوریل ۲۰۲۶، پس از تردیدهای ایران و ایالات متحده، پس از لغو سفر فرستادگان آمریکایی به اسلام آباد (پاکستان)، پس از چند شلیک ایران به کشتی ها در تنگه هرمز، قیمت طلای سیاه گران بها دوباره روند صعودی خود را از سر گرفت. در پایان آوریل، با ۱۱۱ دلار، بشکه به اوج ابتدای جنگ اوکراین نزدیک شد. تنها ده دلار اختلاف با رکورد فوریه - مارس ۲۰۲۲، در ۷ مه، قیمت ۱۰۲ دلار بود، کاهش ناشی از اظهارات ترامپ مبنی بر توقف بازرسی کشتی ها در تنگه هرمز.

همانطور که بازارها، شرکت ها و خانوارها، نفرت عمیقی از ریسک دارند، تعجبی ندارد که ارقام موسسه ملی آمار فرانسه (INSEE) را بخوانیم. تورم در حال افزایش است (به آن خواهیم پرداخت)، رشد اقتصادی کند شده است، درخواست های جبران خسارت در صدر اخبار قرار دارند. طبق گزارش INSEE، تورم در حال افزایش است. در یادداشتی در مورد وضعیت اقتصادی که در ماه مارس منتشر شد، نرخ تورم سالانه برای ماه آوریل ۲.۲٪ تعیین شد، در مقابل ۰.۸٪ در سال گذشته، که عمدتاً تحت تأثیر افزایش قیمت محصولات انرژی (۱۴.۲٪+) بود.

قیمت مواد غذایی اما، در مقایسه با سال ۲۰۲۵ کمی کند شده است (+۱.۳٪ در مقابل ۲٪ در سال ۲۰۲۵). باید این افزایش تورم را در طول سال ۲۰۲۶ به دقت دنبال کرد تا علائم انقباض تقاضا برای کشاورزان و صنایع تبدیلی را شناسایی کرد. از سال ۲۰۲۲، می دانیم که مصرف مواد غذایی در فرانسه به سطح قبل از جنگ اوکراین بازنگشته است. افزایش مصرف مواد غذایی احتمالاً ناشی از پس انداز خانوارها خواهد بود تا افزایشی را که انتظار می رود اما متوسط در قدرت خرید جبران کند.

Graphique 1
Prix du baril de Brent

نمودار ۱

قیمت بشکه برنت

در این جو اضطراب آور، خانوارها یک رفتار انتخاب گرانه را آغاز کرده اند که گوشت گاو در حال حاضر قربانی آن است. در حالی که قیمت هر کیلو گرم گوشت گاو در سه سال گذشته، یا حتی

بیشتر، افزایش یافته بود، در حال حاضر در مرحله کاهش است، که ناشی از کاهش مصرف خانوارها است که افزایش قیمت بنزین را از ابتدای جنگ ایران به طور کامل احساس کرده‌اند. پیامد مستقیم آن، افزایش ذخایر گوشت و در نتیجه کاهش قیمت‌ها است. برخی حتی شروع به این تصور کرده‌اند که کاهش قیمت (Deflation) را نمی‌توان رد کرد، به خصوص که همزمان با جنگ ایران، رقابت درون اروپایی شدید است و بر قیمت‌ها فشار می‌آورد. در این مرحله از سال، هیچ چیز نگران‌کننده‌ای وجود ندارد، اما یک سیگنال اکنون ارسال شده است

کشاورزان به شدت از این جنگ متضرر به نظر می‌رسند. ابتدا از طریق انرژی. GNR (گازوئیل حمل و نقل)، که درست قبل از آغاز جنگ ایران ۱۰۱۷ یورو در لیتر بود، در هفته ۶ مه ۱۰۷۲ یورو در لیتر بود (نمودار ۲). یک روند تثبیت، اما قیمت هر لیتر بالا باقی می‌ماند، به خصوص اگر آن را با قیمت تن گندم یا کیلوگرم گوشت مقایسه کنیم، همانطور که گفته شد

دولت‌های کشورهای واردکننده نفت، استراتژی‌های مالی را برای کاهش قیمت در پمپ بنزین برای مصرف‌کنندگان و کشاورزان به کار می‌گیرند. برای کشاورزان، حذف عوارض بر GNR برای یک ماه، کاهش ناچیزی - که کافی تلقی نمی‌شود - ۴ سنت در هر لیتر را به همراه داشت. اتحادیه اروپا محدودیت‌های مربوط به کمک‌های دولتی به کشاورزان را کاهش می‌دهد. جنگ در ایران یک شوک بر نهاده‌ها است، شوکی که بخش‌های کشاورزی، به ویژه در محصولات زراعی عمده را آسیب‌پذیر می‌کند

نمودار ۲

قیمت GNR

یک آزادسازی ۲۰ میلیون یورویی توسط دولت لکورنو (Lecornu) برای کمک به کشاورزانی که بیشتر در معرض خطر افزایش هزینه‌ها قرار دارند، تصمیم‌گیری شد. در این راستا، و بر اساس داده‌های صندوق بین‌المللی پول، فرانسه در رتبه یکی مانده به آخر کشورهای اتحادیه اروپا از نظر پاسخ به بحران انرژی قرار دارد (۰.۰۲٪). تولید ناخالص داخلی، در مقابل ۰.۳۵٪ در پرتغال یا ۰.۳٪ در یونان، یا حتی ۰.۲۶٪ در آلمان

در نهایت، کمیسیون اروپا پیشنهاد کرد تا محدودیت‌های مربوط به حمایت‌های مالی دولت‌های عضو از کشاورزان، بلکه ماهیگیران و حمل‌کنندگان را کاهش دهد. بنابراین، کمک‌هایی پرداخت خواهد شد تا ۵۰٪ از هزینه‌های اضافی ناشی از این جنگ در ایران را پوشش دهد. وضعیت بر اساس کشورهای عضو اتحادیه اروپا متفاوت باقی می‌ماند (آلمان در ارائه کمک‌ها برای کاهش قیمت‌ها در پمپ بنزین بسیار فعال است، و ایرلند نیز برای بخش‌های اقتصادی خاص و مصرف‌کننده کمک‌هایی را تخصیص داده است)

نبرد کودها آغاز شده است

بدیهی است که نگرانی کشاورزان در مورد کودها مشهود است. با افزایش قیمت کودها، شکاف بین قیمت غلات و به خصوص گندم به نظر می‌رسد که در حال افزایش است. افزایشی که همچنان ادامه دارد

در هفته ۴ مه، قیمت اوره ۸۲۱ یورو در تن بود (قبل از شروع درگیری ۴۱۰ یورو بود). محلول نیتروژنه ۴۷۷ یورو در تن، اما کود PK از مرز ۵۱۷.۲۵ یورو در تن عبور کرده و آمونیوم نیترات ۴۹۲.۲۷ یورو است

این روند البته باید با قیمت محصولات کشاورزی مقایسه شود که به جز کلزا (۵۰۴ یورو در تن)، مانند چسبی به کف چسبیده‌اند. گندم نرم با قیمت ۱۸۲ یورو در تن، ذرت با ۲۱۰ یورو. چیزی برای جذب، مانند بهار ۲۰۲۲، افزایش هزینه‌های نهاده‌ها وجود ندارد

شاخص مهم برای پیگیری: نسبت محلول نیتروژنه به قیمت گندم در ابتدای ماه مه ۲.۵۴ بود، به این معنی که قیمت کود ۲.۵ برابر گندم نرم است، سطحی که اکنون به سطوح اوایل جنگ اوکراین

نزدیک است. نسبت اوره به ذرت ۳.۶ است، به این معنی که اوره ۳.۶ برابر گران تر از تن ذرت است (نمودار ۳)

قیمت گندم نرم از ابتدای جنگ تنها ۸٪ افزایش یافته است (قیمت کلزا ۷٪)، در حالی که قیمت نفت و اوره به ترتیب افزایش ۵۶٪ و ۹۶٪ را نشان داده اند

یکی از پیامدهای احتمالی، تجدید نظر در سطوح اختصاص داده شده به برخی محصولات خواهد بود. این اقدام پیچیده است زیرا برای سال ۲۰۲۶، غلات با ساقه در فرانسه ۷ میلیون هکتار را پوشش می دهند که افزایش ۱.۳٪ نسبت به سال ۲۰۲۵ است. برای گندم نرم، افزایش سطوح ممکن است به ۲.۶٪

برسد. شرایط آب و هوایی خوب دلیل این بهبود است. باید تأثیرات جنگ ایران (برآوردهای سطوح تا پایان مارس ۲۰۲۶ متوقف شده است) و به ویژه تأثیر ضعف قیمت ها و افزایش هزینه های تولید را مشاهده کرد

در مورد ذرت، برآوردهای دیگر، به ویژه از Arvalis، نشان می دهد که کاهش سطوح بین ۱۰- تا ۱۵٪ خواهد بود، یعنی کاهش ۱.۳ میلیون هکتار، به دلیل وخامت نتایج اقتصادی این بخش. تأثیرات جنگ ایران در کشورهای تولیدکننده غلات نیز مشهود است، مانند استرالیا، که تولیدکنندگان آن به نظر می رسد بیشتر به سمت کانولا و به ضرر گندم نرم گرایش دارند پس چه کسی اتحادیه اروپا یا کشورهایمانند فرانسه را با کودهایی که در حال حاضر ضروری هستند، تأمین خواهد کرد، اگر بخواهیم بازده را حفظ کنیم؟ چهار کشور مصر (۲۶٪ واردات اتحادیه اروپا)، روسیه (۱۴٪)، الجزایر (۱۰.۵٪) و هلند (۱۰٪)، در هفته های آینده، یا حتی در بقیه سال، بیشتر مورد تقاضا قرار خواهند گرفت تا بیشتر تولید و عرضه کنند. اگرچه در مورد روسیه، مالیات واردات همچنان پابرجاست. جنگ اوکراین و جنگ ایران به نوعی به یکدیگر پاسخ می دهند و کشاورزان را در میان فشار قرار می دهند. در این زمینه به ویژه پرتنش، تعادل اقتصادی و مالی آسیب پذیر است. شرکت Altarès اخیراً اعلام کرده است که ۲۳٪ از شرکتهای کشاورزی در وضعیت ورشکستگی قضایی قرار دارند و از این میان، ۳۷٪ در زمینه محصولات زراعی عمده به طور کلی تر، کشاورزان، و به ویژه تولیدکنندگان محصولات زراعی، در حال حاضر چشم به تحول حاشیه ناخالص خود در هر هکتار دوخته اند. حاشیه ای که در اصل باید سایر هزینه های ساختاری (حق بیمه اجتماعی، اجاره زمین...) را پوشش دهد. زیرا این وابستگی ها هم از نظر پولی و هم از نظر عدم اطمینان هزینه دارند

بر اساس میانگین قیمت گندم نرم در سال ۲۰۲۵، یعنی ۲۳۵ یورو در تن، و هزینه نیتروژن ۴۱۰ یورو در تن، به علاوه سایر هزینه ها (حق بیمه، GNR...)، در سال ۲۰۲۶، کسب کمی حاشیه ناخالص در هر هکتار، دیگر تقریباً غیرممکن است

چشم انداز کوتاه مدت

جنگ در ایران با تخریب واحدهای تولیدی که فعالیت آن ها پالایش نفت، یا تولید کود بود (به نقشه مراجعه کنید) مشخص می شود. چندین ماه طول خواهد کشید تا چنین واحدهای تولیدی دوباره به بهره برداری برسند. به همین دلیل، قیمت هر لیتر بنزین در پمپ بنزین، و GNR، باید تا پایان نیمه دوم سال بالا باقی بماند

جغرافیای سایت های تولید هیدروکربن آسیب دیده (منبع: رویترز)

برخلاف جنگ اوکراین، که شوک عرضه در محصولات کشاورزی را ایجاد کرد، جنگ ایران شوک بر نفت و

Géographie des sites de production d'hydrocarbures endommagés
(source : Reuters)

نهادها است که تا کنون در قیمت محصولات کشاورزی منعکس نشده است. هرچه یک بخش کشاورزی برای ادامه فعالیت بیشتر به کود وابسته باشد، نتایج اقتصادی آن بیشتر از بحران فعلی آسیب خواهد دید. باید گفت که از سه سال پیش، برداشتهای جهانی غلات فراوان بوده و مانع از افزایش قابل توجه قیمت محصولات زراعی عمده شده است. علاوه بر این شوک عرضه بر نهادهها، کاهش شدید واردات غلات توسط کشورهای خاورمیانه نیز اضافه شده است.

به همین دلیل، با توجه به واگرایی مشاهده شده بین قیمت محصولات زراعی عمده و قیمت کودها، این سوال مطرح می شود که چگونه ابزارهای ضروری برای بهبود نتایج ۱۵-Otex (غلات و دانههای روغنی-پروتئینی) و در نتیجه درآمد را شناسایی کنیم. این پرسشی به ویژه مهم است زیرا پایداری مزارع تولیدکننده غلات و دانههای روغنی را تعیین می کند. به طور دقیق تر، تمام مناطق میانی در فرانسه، امروز، و به طور فزایندهای، در خط مقدم از نظر کود و استراتژیهای زراعی قرار دارند. خلاصه، آینده کوتاه مدت کشاورزی در خطر است.

تنشهای مشهود در بازار کود (در واقع، اینها فقط تنش نیستند، زیرا برخی از کشورهای تولیدکننده کود، مانند مصر، تصمیم به اخذ مالیات از صادرات خود گرفته اند تا موجودی را در قلمرو خود نگه دارند و از هرگونه خطر قطع تولید داخلی جلوگیری کنند)، بر قیمت بشکه نفت، بر حجمهای موجود، بحثی را در مورد گذارهایی که باید انجام شود، آغاز کرده است.

گذارهایی که در پیمان سبز (Green Deal) گنجانده شده بودند، اما با توجه به جنگ اوکراین، نسبتاً به حاشیه رانده شده بودند. امروزه شاهد افزایش این منطق گذار هستیم، به این دلیل که با انسداد تنگه هرمز، با تخریب چندین زیرساخت نفتی در خاورمیانه، بسیاری معتقدند که این فرصتی برای تسریع این گذارها به سمت یک اقتصاد کم کربن است.

از این منظر، هرچه قیمت بشکه نفت و تن کود بالاتر باشد، گذارها باید رویکردی استراتژیکتر به خود بگیرند، با توجه به فوریت اقلیمی.

در مخالفت با این مفهوم، تصمیم گیران سیاسی و اقتصادی معتقدند که حتی با تسریع آنها، این گذارها هم پرهزینه و هم طولانی خواهند بود. به همین دلیل، با توجه به عدم قطعیت های فعلی، و برای حفظ فعالیت اقتصادی، استفاده از زغال سنگ در برخی کشورها مجدداً احیا شده است که شکاف بین اقتصاد و محیط زیست را تشدید می کند. در این میان، نباید نقش نرخ بهره اوراق ۱۰ ساله، یعنی نرخ که فرانسه از بازارهای مالی وام می گیرد را دست کم گرفت. در ابتدای ماه مه، این نرخ بالا باقی مانده است، ۳.۶٪. شرایط تأمین مالی گذارها با مالیات عمومی که از زمان همه گیری کووید-۱۹، و به خصوص از زمان جنگ اوکراین، به شدت رو به وخامت گذاشته است، در معرض خطر است. یک محدودیت سنگین که همچنین توضیح می دهد چرا فرانسه در حمایت بیشتر از کشاورزان، حمل کنندگان، تاکسی داران، پرستاران... برای کاهش قبوض انرژی تردید دارد (نمودار ۴).

نمودار ۴

نرخ بهره ۱۰ ساله در فرانسه

در این مرحله، یک نتیجه گیری ضروری است: جهان اکنون تحت سلطه پیش بینی ناپذیری، با اختلالات کم و بیش ناگهانی که تأثیرات دشوار قابل اندازه گیری در کوتاه مدت دارند و کشاورزی در میان آنها گرفتار شده است. از سوی دیگر، و این معنای تنش بین اقتصاد و محیط زیست است که به آن اشاره شد، یک پویایی با درجه بالایی از اینرسی طی چندین سال برقرار شده است، و امروز به مقیاسی بی سابقه رسیده است، یعنی اقلیم، که می دانیم به تعیین پیکربندی جهان و به خصوص کشاورزی در سال های آینده کمک خواهد کرد. به این معادله اقلیمی، باید جمعیت شناسی (نرخ باروری) را اضافه کرد که آینده جوامع، حداقل جوامع غربی را به شدت زیر سوال می برد.

در هر صورت، شرایط تولید، مصرف و سبک زندگی ما، به طور کلی تر شرایط وجودی ما، در خطر است. نتایج جنگ های اوکراین و ایران، مسیری که ملتهای مهمی مانند چین و ایالات متحده در پیش خواهند گرفت، پاسخ به تمام این سوالات را تعیین خواهد کرد. در پس زمینه، یک پرسش مطرح است: اتحادیه اروپا با کشاورزی خود چه می خواهد بکند؟ سوالی مشروع در آستانه CFP (سیاست مشترک کشاورزی) و بودجه ۲۰۲۸-۲۰۳۴ PAC و در زمینه جنگ

Thierry Pouch

مسئول سرویس مطالعات اقتصادی و آینده نگری

اتاق های کشاورزی فرانسه

بانک کشاورزی

یک تیر و سه نشان

قرعه کشی حساب‌های قرض الحسنه بانک کشاورزی

کارنیک

جایزه قرعه کشی

دریافت تا ۱۰۰ میلیون تومان
اعتبار خرید

کمک هزینه خرید خودرو داخلی	هر یک به ارزش ۲,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال	۱۴۰۴
کمک هزینه خرید لوازم خانگی	هر یک به ارزش ۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال	۱۴۰۴
کمک هزینه سفرهای زیارتی	هر یک به ارزش ۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال	۱۴۰۴
کمک هزینه تحصیلی	هر یک به ارزش ۲۵۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال	۱۴۰۴

تات در مسیر نوآوری

امنیت غذایی

و توسعه همکاری‌های راهبردی

سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی (تات) در روزهای اخیر با تمرکز بر توسعه همکاری‌های اقتصادی، گسترش فناوری‌های نوین، تقویت زیرساخت‌های تولید و ارتقای امنیت غذایی، مجموعه‌ای از برنامه‌ها و اقدامات راهبردی را در دستور کار قرار داده است. از پیگیری توسعه مناسبات تجاری با افغانستان و تدوین چارچوب بومی فناوری نانو در کشاورزی تا افزایش ظرفیت تولید واکسن، ترسیم نقشه راه تولید هوشمند گلخانه‌ای، دستیابی به فناوری‌های نوین در اصلاح بذر و معرفی ارقام جدید زراعی، این رویدادها نشان‌دهنده نقش محوری تات در پیوند میان دانش، تولید، فناوری و بازار و حرکت هدفمند این سازمان در مسیر کشاورزی دانش‌پایان و پایدار است.

با ریاست معاون وزیر و رئیس سازمان تات؛

ششمین جلسه کارگروه توسعه زیرساخت‌های تجاری و اقتصادی افغانستان برگزار شد

۲۴ تیر ۱۴۰۵

در ادامه پیگیری مصوبات سفر اخیر به منطقه مرزی دوغان تاپیاد و با هدف هم‌افزایی دستگاه‌های اجرایی برای توسعه همکاری‌های اقتصادی و تجاری با افغانستان، نشستی به ریاست غلامرضا گل‌محمدی، معاون وزیر جهاد کشاورزی و رئیس سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی (تات)، با حضور نمایندگان نهاد ریاست جمهوری، گمرک، مناطق آزاد و دستگاه‌های اجرایی برگزار شد.

این نشست به ریاست غلامرضا گل‌محمدی، معاون وزیر جهاد کشاورزی و رئیس سازمان تات، و با حضور نمایندگان نهاد ریاست جمهوری، دستگاه‌های اجرایی، گمرک، مناطق آزاد و سایر نهادهای مرتبط برگزار شد.

این نشست در ادامه سفر اخیر اعضای کارگروه به ریاست دکتر گل‌محمدی به منطقه مرزی دوغان تاپیاد در استان خراسان رضوی و با هدف پیگیری مصوبات، ارزیابی اقدامات انجام‌شده و بررسی اولویت‌های پیش‌رو در حوزه توسعه زیرساخت‌های تجاری و اقتصادی با افغانستان تشکیل شد.

در این جلسه، آخرین وضعیت اقدامات اجرایی، برنامه‌های مرتبط با توسعه زیرساخت‌های تجاری و اقتصادی، ارتقای هماهنگی میان دستگاه‌های مسئول، تسهیل فرآیندهای اجرایی و بهره‌گیری حداکثری از ظرفیت‌های موجود برای گسترش همکاری‌های اقتصادی با افغانستان مورد بررسی قرار گرفت.

همچنین اعضای کارگروه با مرور مصوبات جلسات گذشته، بر ضرورت تقویت هماهنگی میان دستگاه‌های ذی‌ربط، تسریع در اجرای برنامه‌های مصوب و تمرکز بر اولویت‌های عملیاتی در مسیر توسعه تعاملات تجاری و اقتصادی با افغانستان تأکید کردند.

تدوین چارچوب بومی توسعه فناوری نانو کشاورزی؛ از اولویت گذاری تا تضمین ایمنی محصولات

۲۳ تیر ۱۴۰۵

با تأکید بر تدوین نقشه راهی بومی و آینده‌نگر برای توسعه فناوری نانو در بخش کشاورزی، کمیته راهبری فناوری نانو کشاورزی در سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مسیر حرکت این فناوری راهبردی را از اولویت‌گذاری علمی تا کاربرد ایمن در عرصه تولید ترسیم کرد؛ مسیری که با هدایت غلامرضا گل محمدی، معاون وزیر و رئیس سازمان تات، بر پیوند دانش، نوآوری و امنیت غذایی کشور استوار خواهد بود.

این جلسه با هدف بررسی آیین‌نامه داخلی کمیته، تبیین چارچوب فعالیت‌ها و تعیین برنامه‌های پیش‌رو، با حضور غلامرضا گل محمدی، معاون وزیر و رئیس سازمان تات، صالحی، معاون پژوهش و فناوری سازمان و اعضای کمیته برگزار شد.

در این نشست، اعضای کمیته ضمن بررسی مفاد آیین‌نامه داخلی، درباره سازوکارهای اجرایی، مأموریت‌ها، نحوه فعالیت و برنامه‌های آینده کمیته به بحث و تبادل نظر پرداختند و بر ضرورت ایجاد ساختاری منسجم برای راهبری توسعه فناوری نانو در بخش کشاورزی تأکید کردند.

غلامرضا گل محمدی در این جلسه با اشاره به ظرفیت‌های گسترده فناوری نانو در ارتقای بهرهوری، پایداری تولید و امنیت غذایی کشور، بر تدوین یک چارچوب بومی و جامع برای توسعه این فناوری در بخش کشاورزی تأکید کرد.

وی با بیان اینکه توسعه فناوری نانو نیازمند نگاه راهبردی و مبتنی بر اولویت‌های ملی است، اظهار داشت: پیش از ورود به مراحل اجرایی، باید اقدامات انجام‌شده جمع‌بندی و سند اولویت‌گذاری توسعه فناوری نانو در بخش کشاورزی بر اساس نیازها، ظرفیت‌ها و مأموریت‌های کشور تدوین شود.

معاون وزیر و رئیس سازمان تات همچنین بر ضرورت پیوند مؤثر میان پژوهش و عرصه تولید تأکید کرد و گفت: دستاوردهای پژوهشی باید از آزمایشگاه به گلخانه و مزرعه منتقل شوند تا فناوری نانو بتواند نقش واقعی خود را در حل مسائل بخش کشاورزی ایفا کند.

وی رعایت الزامات ایمنی، سلامت انسان و حفاظت از محیط زیست را از ارکان اصلی توسعه این فناوری دانست و خاطرنشان کرد: توسعه فناوری زمانی موفق و ماندگار خواهد بود که همزمان با پیشرفت علمی، نظام ارزیابی و ملاحظات ایمنی نیز به‌صورت دقیق و علمی مورد توجه قرار گیرد.

توسعه ظرفیت تولید واکسن در مؤسسه رازی؛ خط تولید واکسن ۴۰ دزی قانقاریای عفونی کبد را اندازی شد

۲۲ تیر ۱۴۰۱

رئیس شعبه جنوب شرق مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم‌سازی رازی از راه‌اندازی خط تولید واکسن ۴۰ دزی قانقاریای عفونی کبد در این شعبه خبر داد و گفت: با اضافه شدن این محصول به سبد تولیدات، دامداران می‌توانند متناسب با نیاز خود از بسته‌بندی‌های ۰۴ و ۰۰۱ دزی این واکسن استفاده کنند؛ اقدامی که علاوه بر کاهش هدررفت واکسن، به تأمین پایدار نیاز کشور و ارتقای امنیت بهداشتی صنعت دامپروری کمک می‌کند.

علی مولایی، رئیس شعبه جنوب شرق مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم‌سازی رازی با اعلام این خبر اظهار کرد: واکسن قانقاریای عفونی کبد یکی از واکسن‌های راهبردی دامپزشکی کشور و از محصولات مهم مؤسسه رازی است که نقش مؤثری در پیشگیری از بیماری‌های باکتریایی نشخوارکنندگان دارد.

وی با اشاره به توسعه ظرفیت تولید این واکسن در شعبه کرمان افزود: خط تولید بطری‌های ۰۰۱ دزی این واکسن که پس از حدود ۰۱ سال توقف، در زمستان سال گذشته با تلاش متخصصان شعبه جنوب شرق دوباره راه‌اندازی شد، توانست در پاسخ به افزایش نیاز کشور، به‌ویژه در شرایط خاص، نقش مؤثری در تأمین واکسن ایفا کند.

مولایی ادامه داد: در ادامه این روند و با آغاز سال ۱۴۰۱، پس از تولید بیش از یک میلیون و ۰۰۵ هزار دز واکسن قانقاریای عفونی کبد در فصل بهار، خط تولید واکسن ۰۴ دزی نیز در شعبه کرمان راه‌اندازی شد و به سبد محصولات این شعبه افزوده شد.

رئیس شعبه جنوب شرق مؤسسه رازی تصریح کرد: این اقدام علاوه بر کاهش هدررفت واکسن، موجب صرفه‌جویی در هزینه‌ها، افزایش بهرهوری مصرف و بهبود اقتصاد دامداران خواهد شد.

از حذف واسطه‌ها تا سفره مردم؛ روایت ۴ دهه خدمت میادین میوه و تره‌بار تهران

گزارش: محدثه بیگ زاده

سازمان میادین میوه و تره‌بار شهرداری تهران، یکی از نهادهایی است که سال‌هاست نامش با خرید روزانه و تامین مایحتاج خانوارهای تهرانی گره خورده است؛ سازمانی که با هدف کوتاه کردن دست واسطه‌ها و رساندن مستقیم‌تر محصولات کشاورزی از تولیدکننده به مصرف‌کننده، فعالیت خود را از بهمن‌ماه ۱۳۵۸ آغاز کرد. نخستین گام این سازمان با راه‌اندازی میدان جلال آل‌احمد برداشته شد؛ میدانی که در همان سال به بهره‌برداری رسید و آغازگر مسیری شد که امروز به شکل‌گیری شبکه گسترده‌ای از میادین و بازارهای محلی در سطح پایتخت انجامیده است. پس از آن نیز میدان‌های صادقیه، آزادی، پیروزی، مجیدیه، پونک، لولسائی و تهرانسر به تدریج به این مجموعه اضافه شدند و با استقبال گسترده شهروندان، توسعه این مراکز با جدیت بیشتری در دستور کار قرار گرفت.

امروز میادین و بازارهای میوه و تره‌بار تهران به یکی از مهم‌ترین بازوهای تنظیم بازار و تامین اقلام مورد نیاز مردم تبدیل شده‌اند. گسترش این مراکز در سطح شهر، علاوه بر دسترسی آسان‌تر شهروندان به محصولات تازه، به کنترل قیمت‌ها، کاهش فاصله تولید تا مصرف و مقابله با گران‌فروشی نیز کمک کرده است. همین نقش موثر باعث شده توسعه کمی و کیفی بازارهای محلی، در سال‌های مختلف به عنوان یکی از سیاست‌های مهم مدیریت شهری دنبال شود.

بر اساس مأموریت تعریف‌شده برای این سازمان، هدف تنها عرضه میوه و تره‌بار نیست؛ بلکه ایجاد یک سازوکار منظم برای تهیه، نگهداری، توزیع و حتی نرخ‌گذاری محصولات نیز در دستور کار قرار دارد. از احداث میدان مرکزی و ایجاد سردخانه‌ها و انبارهای مورد نیاز گرفته تا راه‌اندازی بازارهای روز، بازارهای موقت و توسعه زیرساخت‌های جانبی، همگی بخشی از اقداماتی است که برای ساماندهی بهتر بازار محصولات کشاورزی پیش‌بینی شده است.

در کنار این مأموریت اجرایی، ساختار سازمان نیز به گونه‌ای طراحی شده که بتواند با استقلال مالی و اداری، اما زیر نظر شهرداری تهران، خدمات خود را پیش‌برد. شورای سازمان، هیأت‌مدیره، مدیرعامل و بازرس، ارکان اصلی این مجموعه را تشکیل می‌دهند تا روند تصمیم‌گیری، اجرا و نظارت با نظم مشخصی انجام شود.

در مجموع، سازمان میادین میوه و تره‌بار تهران را می‌توان یکی از تجربه‌های ماندگار مدیریت شهری در خدمت‌رسانی مستقیم به مردم دانست؛ مجموعه‌ای که طی بیش از چهار دهه فعالیت، تلاش کرده با توسعه میادین و بازارهای محلی، هم از تولیدکننده حمایت کند و هم سهمی در سبک‌تر شدن بار هزینه‌های خانوارهای شهری داشته باشد.

افزون بر این، گستردگی فعالیت این سازمان در مناطق مختلف تهران باعث شده میادین میوه و تره‌بار به بخشی از زندگی روزمره شهروندان تبدیل شوند؛ فضاهایی که بسیاری از خانواده‌ها آنها را به عنوان محلی مطمئن برای خرید محصولات تازه، باکیفیت و با قیمت مناسب می‌شناسند. استمرار این خدمت‌رسانی در کنار توسعه بازارهای محلی، نشان‌دهنده جایگاه مهم سازمان میادین در تامین رفاه شهری و پاسخگویی به نیازهای معیشتی مردم پایتخت است.

از صیانت از امنیت غذایی تا مدیریت انرژی و منابع طبیعی؛ رویکرد هماهنگ دولت برای پایداری بخش کشاورزی

بخش کشاورزی ایران در روزهای اخیر در کانون مجموعه‌ای از تصمیم‌سازی‌ها، سیاست‌گذاری‌ها و اقدامات راهبردی قرار گرفته که وجه مشترک همه آنها، حفظ پایداری تولید، صیانت از امنیت غذایی، حمایت از فعالان اقتصادی زنجیره تأمین و حراست از منابع پایه کشور است. از تأکید بر این که تولید غذا نباید قربانی ناترازی انرژی شود و بخش کشاورزی در عین سهم اندک از مصرف انرژی، پیشگام بهینه‌سازی در این حوزه است، تا حمایت دولت از تولیدکنندگان و واردکنندگان کالاهای اساسی و پیگیری پرداخت مطالبات ارزی آنان، مجموعه رویدادهای اخیر نشان می‌دهد که مدیریت کشاورزی کشور در تلاش است میان الزامات تولید، ملاحظات اقتصادی، پایداری بازار و ضرورت تابآوری در شرایط حساس، توازن مؤثری برقرار کند.

در همین چارچوب، توجه هم‌زمان به حفاظت از منابع طبیعی و جنگل‌ها، بررسی دقیق و کارشناسی طرح «جنگلداری نوین»، نهایی شدن برنامه مدیریت جنگل‌های زاگرس و تأکید بر جلوگیری از هر تصمیمی که آینده عرصه‌های طبیعی را با مخاطره مواجه سازد، بیانگر آن است که نگاه حاکم بر سیاست‌های این بخش، صرفاً معطوف به تأمین کوتاه‌مدت نیازها نیست، بلکه پایداری بلندمدت سرزمین و حفاظت از سرمایه‌های طبیعی نیز در متن برنامه‌ریزی‌ها قرار دارد. از سوی دیگر، تأکید بر تعامل سازنده دولت و مجلس برای تسهیل خدمت‌رسانی، به‌ویژه در حوزه‌های معیشتی و اجرایی، نشان می‌دهد که عبور از چالش‌های پیش‌روی کشاورزی و تأمین کالاهای اساسی، نیازمند هم‌افزایی نهادی و هماهنگی میان همه ارکان تصمیم‌گیر و تصمیم‌ساز کشور است.

همچنین پیگیری میدانی و مستمر وضعیت استان‌ها در شرایط بحرانی و تأکید بر برقرار بودن امنیت غذایی در سراسر کشور، حاکی از آن است که پایداری شبکه تولید، تأمین و توزیع مواد غذایی، همچنان در صدر اولویت‌های دولت و وزارت جهاد کشاورزی قرار دارد. برآیند این تحولات، تصویری از رویکردی منسجم را پیش روی مخاطب قرار می‌دهد؛ رویکردی که می‌کوشد با اتکا به مدیریت هماهنگ، حمایت هدفمند، نظارت مستمر و بهره‌گیری از ظرفیت‌های بین‌بخشی، هم از تولید و معیشت مردم صیانت کند و هم مسیر پایداری کشاورزی و امنیت غذایی کشور را در شرایط پیچیده کنونی هموارتر سازد.

وزیر جهاد کشاورزی با بیان اینکه بخش کشاورزی پیشگام بهینه‌سازی مصرف انرژی است گفت: نباید به بهانه مدیریت مصرف انرژی، تولید بخش کشاورزی تحت فشار قرار گیرد؛ زیرا کوچکترین اختلال در زنجیره تأمین غذا، هزینه‌های جبران‌ناپذیری به کشور تحمیل می‌کند

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت جهاد کشاورزی، غلامرضا نوری روز سه‌شنبه ۲۳ تیرماه - در نخستین کارگروه ملی بهینه‌سازی مصرف انرژی در بخش کشاورزی، با بیان اینکه ناترازی انرژی صرفاً مسئله یک وزارتخانه یا دولت نیست، اظهار کرد: این یک چالش ملی است و همه دستگاه‌ها باید برای عبور از شرایط موجود با کمترین هزینه، همکاری و هم‌افزایی داشته باشند

وی با اشاره به سهم اندک بخش کشاورزی در مصرف انرژی کشور افزود: سهم این بخش از مصرف انرژی حتی به پنج درصد هم نمی‌رسد، اما با این وجود، وزارت جهاد کشاورزی با جدیت موضوع مدیریت مصرف را در دستور کار قرار داده و در سفرهای استانی، جلسات تخصصی و ارتباط با بهره‌برداران، همواره بر صرفه‌جویی و مصرف بهینه تأکید کرده است

وزیر جهاد کشاورزی با تأکید بر اهمیت امنیت غذایی کشور گفت: برخلاف برخی بخش‌ها، کشاورزی نمی‌تواند به دلیل کمبود برق، گاز یا آب، تولید را متوقف کند؛ زیرا تأمین غذای مردم در هر شرایطی، از جمله بحران‌ها و جنگ، یک تکلیف ملی است و هیچ وقفه‌ای در این حوزه قابل پذیرش نیست

نوری با تأکید بر اینکه امنیت غذایی نباید قربانی ناترازی انرژی شود، تصریح کرد: نباید به بهانه مدیریت مصرف انرژی، تولید بخش کشاورزی تحت فشار قرار گیرد؛ زیرا کوچکترین اختلال در زنجیره تأمین غذا، آثار گسترده‌ای بر جامعه خواهد داشت و هزینه‌های جبران‌ناپذیری به کشور تحمیل می‌کند

وی با اعلام آمادگی وزارت جهاد کشاورزی برای شفاف‌سازی کامل میزان مصرف انرژی در این بخش، خاطرنشان کرد: آماده اتصال به سامانه‌های نظارتی و کنترلی هستیم تا میزان مصرف انرژی در بخش کشاورزی به‌صورت دقیق رصد شود و هرگونه مصرف غیرمعارف نیز با همکاری دستگاه‌های مسئول مورد برخورد قرار گیرد

وزیر جهاد کشاورزی با اشاره به اقدامات این وزارتخانه در توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر گفت: واگذاری زمین برای احداث نیروگاه‌های خورشیدی، تجهیز واحدهای تابعه به انرژی خورشیدی، اصلاح جاتمایی گلخانه‌ها و واحدهای تولیدی و حرکت به سمت فناوری‌های کم‌مصرف، بخشی از برنامه‌های وزارت جهاد کشاورزی برای افزایش بهره‌وری انرژی است

نوری با تأکید بر لزوم برخورد با تخلفات در همه بخش‌ها اظهار کرد: وزارت جهاد کشاورزی از برخورد با حفر و فعالیت چاه‌های غیرمجاز، استخراج غیرقانونی رمزارز و هرگونه مصرف غیرقانونی انرژی در بخش کشاورزی حمایت می‌کند، اما انتظار دارد این برخوردها به‌صورت عادلانه و در همه بخش‌ها انجام شود

وی یکی از راهکارهای کاهش مصرف انرژی را نوسازی ماشین‌آلات کشاورزی دانست و افزود: کشاورزان تمایلی به استفاده از تراکتورها و تجهیزات فرسوده ندارند، اما برای جایگزینی آنها نیازمند حمایت‌های مالی و تسهیلات مناسب هستند؛ اقدامی که علاوه بر کاهش مصرف سوخت، بهره‌وری تولید را نیز افزایش می‌دهد

رئیس جمهور اعلام کرد:

حمایت همه‌جانبه دولت از تولیدکنندگان و واردکنندگان کالاهای اساسی / ضرورت پرداخت مطالبات ارزی و تقویت سازوکارهای حمایتی

۱۴۰۵/۰۴/۲۳

، نشست ویژه راهبری تأمین کالاهای اساسی با محور بررسی وضعیت واردکنندگان نهاده‌های دامی و روغنی، به ریاست رئیس جمهور مسعود پزشکیان و با حضور وزیر جهاد کشاورزی، وزیر امور اقتصادی و دارایی، رئیس کل بانک مرکزی و رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور برگزار شد

در ابتدای این نشست وزیر جهاد کشاورزی، گزارشی از روند تأمین ارز و فرآیند رسیدگی به مطالبات واردکنندگان نهادهای دامی و روغنی ارائه و آخرین وضعیت اقدامات انجام شده در این حوزه را تشریح کرد

در ادامه، نمایندگان واردکنندگان این بخش، ضمن توضیح مسائل و چالش های پیش روی فعالان اقتصادی، دیدگاه ها و پیشنهادهای خود را درباره تسریع در پرداخت مطالبات ارزی، تقویت سازوکارهای حمایتی، مدیریت بازار و رفع موانع قانونی و اجرایی مطرح کردند

رئیس جمهور در این نشست، با قدردانی از نقش و تلاش های تولیدکنندگان و واردکنندگان در تأمین کالاهای اساسی کشور، ایفای به موقع تعهدات مالی و ارزی دولت را از اولویتهای مهم دولت برشمرد و تأکید کرد: رسیدگی به مطالبات فعالان این حوزه، ضرورتی فوری و اجتنابناپذیر است و باید با هماهنگی و سرعت لازم در دستور کار دستگاههای مسئول قرار گیرد

دکتر پزشکیان با تأکید بر ضرورت هم افزایی میان دستگاههای اجرایی، دستور داد وزارتخانه ها و نهادهای ذی ربط با همکاری و تعامل حداکثری، زمینه پرداخت بخشی از مطالبات واردکنندگان را فراهم کنند

رئیس جمهور همچنین بر برگزاری فوری نشست های تخصصی برای تعیین تکلیف مطالبات ارزی، تدوین سازوکارهای مؤثر حمایتی و اتخاذ تدابیر لازم برای کاهش فشارهای ناشی از الزامات قانونی و مقررات بانکی بر فعالان این بخش تأکید کرد

دکتر پزشکیان در بخش دیگری از سخنان خود، ضمن تأکید بر حمایت همه جانبه دولت از تولیدکنندگان و واردکنندگان در شرایط حساس کنونی، تصریح کرد: دولت با بهره گیری از همه ظرفیتهای خود در کنار فعالان اقتصادی خواهد بود، اما در برابر هرگونه تخلف، سوءاستفاده یا اخلاف در روند تأمین و توزیع کالاهای اساسی، با قاطعیت و در چارچوب قانون برخورد خواهد کرد

در ادامه این نشست، رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور و وزیر امور اقتصادی و دارایی نیز گزارشی از روند تدوین و اجرای این نامه های مرتبط با تأمین و پرداخت مطالبات ارزی ارائه کردند و راهکارهای تسریع در اجرای تصمیمات حمایتی دولت و ارتقای هماهنگی میان دستگاههای مسئول مورد بررسی قرار گرفت

هیچ طرحی نباید آینده جنگل ها را با خطر مواجه کند

اجرای «جنگلداری نوین» پس از رفع ابهامات

۱۴۰۵/۰۴/۲۲

وزیر جهاد کشاورزی با تأکید بر اینکه اجرای طرح «جنگلداری نوین» باید بر پایه بررسی های دقیق کارشناسی، اقناع همه دستگاه های مسئول انجام شود، گفت: هیچ تصمیمی نباید آینده جنگل های کشور را با خطر مواجه کند و این طرح پس از رفع ابهامات و تکمیل بررسی ها وارد مرحله اجرا خواهد شد

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی وزارت جهاد کشاورزی، غلامرضا نوری روز دوشنبه ۲۲ تیرماه - در نشست بررسی طرح «جنگلداری نوین» با حضور مدیران سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور، با گرامیداشت یاد شهدای جنگ تحمیلی اخیر، به ویژه شهدای بخش منابع طبیعی، بر ضرورت حفظ سرمایه های طبیعی کشور تأکید کرد

وی با اشاره به اهمیت راهبردی منابع طبیعی و محیط زیست، گفت: اجرای هر طرح در عرصه های جنگلی، به دلیل آثار بلندمدت آن، نیازمند نهایت دقت، بررسی کارشناسی و اطمینان از نبود هرگونه ایراد و انحراف است؛ زیرا کوچکترین خطا در آغاز چنین برنامه هایی می تواند در سال های آینده پیامدهای گسترده ای برای منابع طبیعی کشور به همراه داشته باشد

وزیر جهاد کشاورزی افزود: پیش از آغاز اجرای طرح جنگلداری نوین، جلسهای تخصصی برای بررسی همه ابهامات، پرسش ها و پیشنهادهای کارشناسان برگزار خواهد شد تا همه ابعاد طرح به جمع بندی برسد و سپس با پشتوانای محکم، قابل دفاع و ماندگار وارد مرحله اجرا شود

وی با تأکید بر اینکه مردمی سازی مدیریت جنگل ها نباید صرفاً به واگذاری امور به پیمانکاران محدود شود، تصریح کرد: مشارکت واقعی مردم زمانی محقق می شود که جوامع محلی و ساکنان مناطق جنگلی نقش اصلی را در حفاظت و مدیریت این عرصه ها ایفا کنند و ابعاد اجتماعی، اقتصادی و حفاظتی طرح به صورت دقیق مورد توجه قرار گیرد

گزارش ویژه همکاری علمی، پژوهشی و فناورانه

پیوند دانش دانشگاه تهران با مأموریت ملی صندوق بیمه کشاورزی

آنچه آشکار است صندوق بیمه کشاورزی در مسیر تحولاتی قرار گرفته است که روز به روز می‌کوشد عرصه‌های جدیدی از پژوهش، فناوری و دانش روز را برای دستیابی به بهترین و نتیجه‌بخش‌ترین عملکرد در عرصه خدمت به ساختار کشاورزی و کشاورزان کشور بگشاید

انعقاد قرارداد همکاری علمی، پژوهشی و فناورانه صندوق بیمه کشاورزی با دانشگاه تهران و جلب و جذب محققان و پژوهشگران قدیمی‌ترین دانشگاه کشور، علاوه بر نوعی ابتکار عمل و خلاقیت، باور مدیران ارشد و مدیرعامل این صندوق به علوم و بهره‌گیری از آخرین دستاوردهای علمی است که خود می‌تواند سرلوحه و الگویی برای بخش‌های دیگر کشاورزی و موسسات مختلف و مرتبط با تولید و بازرگانی دولتی باشد. قراردادی که در ذیل مطالعه می‌کنید میان دکتر بهزاد باباخانی قائم مقام صندوق بیمه کشاورزی و دکتر منوچهر مرادی سبزواری معاون پژوهش و فناوری دانشگاه تهران است که بدون شک نتایج آن نصیب کشاورزان می‌شود

این راهی نو در عرصه بیمه کشاورزی به شمار می‌رود که امکان حل مشکلات و تنگناهای اجتناب‌ناپذیر در عرصه عمل و اجرا را آسان و موجب بهره‌وری‌های افزون‌تر از گذشته خواهد شد.

سردبیر

تفاهم نامه سه ساله صندوق بیمه کشاورزی و دانشگاه تهران، نقشه راهی برای توسعه بیمه هوشمند، پژوهش‌های مسئله محور، مدیریت داده، نوآوری و تربیت سرمایه انسانی در بخش کشاورزی ترسیم کرده است؛ همکاری‌ای که می‌تواند فاصله میان دانش دانشگاهی و نیازهای واقعی کشاورزان، بیمه‌گذاران و مدیران ریسک را کاهش دهد

عنوان	شرح
طرف‌های تفاهم‌نامه	صندوق بیمه کشاورزی و دانشگاه تهران
تاریخ انعقاد	۳۰ تیر ۱۴۰۵
مدت همکاری	سه سال؛ قابل تمدید با توافق طرفین
نماینده صندوق	دکتر بهزاد باباخانی، قائم مقام صندوق بیمه کشاورزی
نماینده دانشگاه	دکتر منوچهر مرادی سبزواری، معاون پژوهش و فناوری دانشگاه تهران
محور کلیدی	پژوهش، فناوری، داده، هوش مصنوعی، آموزش و نوآوری در بیمه کشاورزی

آغاز یک همکاری راهبردی برای آینده بیمه کشاورزی

بخش کشاورزی بیش از هر زمان دیگری در معرض مجموعه‌ای از ریسک‌های به هم پیوسته قرار دارد؛ تغییرات اقلیمی، خشکسالی، سیلاب، نوسان تولید، محدودیت منابع آب، ظهور آفات و بیماری‌ها، ناپایداری بازار و افزایش هزینه‌های تولید، هم زمان بر امنیت غذایی و معیشت بهره‌برداران

اثر می گذارند در چنین شرایطی، بیمه کشاورزی تنها یک سازوکار جبران خسارت نیست؛ بلکه باید به نهادی برای شناخت پیش دستانه ریسک کاهش آسیب پذیری، هدایت تصمیم های مدیریتی و پشتیبانی از پایداری تولید تبدیل شود. این تحول بدون دسترسی به دانش روز، داده های معتبر، ابزارهای تحلیلی و ظرفیت نوآوری امکان پذیر نخواهد بود.

تفاهیم نامه میان صندوق بیمه کشاورزی و دانشگاه تهران با همین نگاه تدوین شده است. دو طرف توافق کرده اند ظرفیت های علمی، پژوهشی، آموزشی و فناورانه خود را در قالب برنامه ای منسجم به یکدیگر پیوند دهند تا مسائل واقعی بیمه کشاورزی به موضوع پژوهش و توسعه تبدیل شود و در مقابل، خروجی دانشگاه نیز مسیر روشن تری برای کاربرد در میدان پیدا کند. این سند از یک همکاری تشریفاتی فراتر می رود و زمینه را برای تعریف پروژه های مشترک، ایجاد زیرساخت های تخصصی، توسعه فناوری های بیمه ای و تشکیل شبکه ای از استادان، پژوهشگران، مدیران و متخصصان فراهم می کند.

رویکرد اصلی تفاهیم نامه

تبدیل نیازهای عملیاتی صندوق به مسئله های علمی قابل حل و تبدیل دانش و فناوری دانشگاه به ابزارهای قابل استفاده در مدیریت ریسک ارزیابی خسارت و تصمیم سازی بیمه ای

از پژوهش های مسئله محور تا بیمه هوشمند

یکی از مهم ترین ویژگی های این تفاهیم نامه، گستردگی و در عین حال پیوستگی محورهای همکاری است. موضوعات پیش بینی شده، زنجیره ای از شناخت ریسک تا طراحی راه حل و از تولید داده تا تصمیم گیری مدیریتی را پوشش می دهند. در بخش پژوهش، انجام مطالعات بنیادی، کاربردی و توسعه ای در حوزه مدیریت ریسک کشاورزی، بیمه کشاورزی، کشاورزی هوشمند، اقتصاد کشاورزی، تغییر اقلیم، مدیریت منابع آب، امنیت غذایی، اکچوئری و تحلیل آماری مورد تأکید قرار گرفته است. این دامنه به صندوق امکان می دهد مسائل خود را نه به صورت پراکنده، بلکه در قالب یک چارچوب علمی و چندرشته ای دنبال کند.

در کنار این حوزه ها، فناوری های نوین جایگاه محوری دارند. هوش مصنوعی، داده های بزرگ، اینترنت اشیاء، سنسور از دور، تصاویر ماهواره ای، سامانه های اطلاعات جغرافیایی و علم داده می توانند کیفیت ارزیابی ریسک و خسارت را به طور اساسی ارتقا دهند.

ترکیب داده های هواشناسی، اقلیمی، مکانی، زراعی و سوابق بیمه ای، امکان طراحی مدل هایی را فراهم می کند که وقوع یا شدت خسارت را دقیق تر برآورد کنند. نقاط پرریسک را شناسایی کنند و تصمیم های بیمه گری را از اتکا به برآوردهای کلی به سمت تحلیل های مستند و منطقه محور سوق دهند.

چهار مسیر اصلی همکاری

- پژوهش و مشاوره تخصصی: تعریف مطالعات و پروژه های مشترک، ارائه خدمات مشاوره ای و استفاده از ظرفیت اعضای هیئت علمی و پژوهشگران برای پاسخ به مسائل اولویت دار صندوق.
- توسعه فناوری و نوآوری: همکاری در ایجاد مرکز نوآوری بیمه کشاورزی، حمایت از استارتاپ ها و شرکت های دانش بنیان و توسعه نرم افزارها، سامانه های هوشمند و الگوریتم های ارزیابی و پیش بینی خسارت
- زیرساخت های مشترک: ایجاد آزمایشگاه مشترک مدیریت ریسک و فناوری های نوین بیمه کشاورزی، مرکز پیشرفته داده و کارگروه های تخصصی در حوزه هوش مصنوعی، GIS و علم داده
- آموزش و توانمندسازی: برگزاری دوره های کوتاه مدت حرفه ای، کارگاه ها و سمینارها، استفاده از امکانات آموزشی و کتابخانه ای و حمایت از پایان نامه های کارشناسی ارشد و دکتری مرتبط با نیازهای بیمه کشاورزی

نوآوری؛ حلقه اتصال ایده و مسئله

تأکید بر ایجاد مرکز نوآوری بیمه کشاورزی نشان می دهد که طرفین به دنبال محدود کردن همکاری به تولید گزارش های علمی نیستند.

مرکز نوآوری می تواند محلی برای شناسایی مسئله، فراخوان ایده، شکل گیری تیم های فناور، طراحی نمونه اولیه و آزمون راه حل ها در محیط واقعی باشد. در این چارچوب، استارتاپ ها و شرکت های دانش بنیان می توانند روی موضوعاتی مانند پایش مزرعه، ارزیابی تصویری خسارت، تشخیص هوشمند آفات، تحلیل ریسک منطقه ای، سامانه های هشدار سریع، محصولات بیمه ای مبتنی بر شاخص و خدمات دیجیتال بیمه گذاران فعالیت کنند.

بیمه پارامتریک یا شاخص محور نیز یکی از حوزه های تصریح شده در تفاهیم نامه است. در این نوع بیمه، پرداخت خسارت به جای ارزیابی صرفاً میدانی، بر مبنای شاخص های از پیش تعریف شده مانند میزان بارش، دما، سرعت باد یا سطح خشکسالی انجام می شود.

توسعه چنین محصولاتی نیازمند داده های دقیق، طراحی اکچوئری، شناخت الگوهای اقلیمی و اعتبارسنجی مداوم است؛ مجموعه ای از توانمندی ها که همکاری صندوق با دانشگاه تهران می تواند آن را تقویت کند

مزیت همکاری دانشگاه و صندوق

دانشگاه می تواند روش و فناوری تولید کند؛ صندوق نیز مسئله، داده، تجربه میدانی و بستر آزمون را در اختیار دارد هم افزایی این دو ظرفیت شرط تبدیل پژوهش به نتیجه عملی است

داده، تصمیم و حکمرانی مشترک

در نسل جدید بیمه کشاورزی، داده یک دارایی راهبردی است. تصمیم درباره نرخ، پوشش، ارزیابی ریسک، پیش بینی خسارت و تخصیص منابع زمانی قابل اتکا خواهد بود که بر داده های منظم، قابل مقایسه و قابل تحلیل استوار باشد. تفاهم نامه، ایجاد مرکز پیشرفته داده های بیمه کشاورزی را با رعایت محرمانگی اطلاعات پیش بینی کرده است تا بستر لازم برای مدل سازی، توسعه سامانه های تصمیم یار و انجام پژوهش های هدفمند فراهم شود. این مرکز می تواند داده های پراکنده را به ساختاری یکپارچه تبدیل کند و از تکرار مطالعات، گسست اطلاعات و تصمیم گیری مبتنی بر برآوردهای ناقص بکاهد

البته ارزش داده زمانی حفظ می شود که چارچوب حقوقی و اخلاقی روشنی برای استفاده از آن وجود داشته باشد. در متن تفاهم نامه، محرمانگی داده ها و اطلاعات، رعایت حقوق مادی و معنوی طرفین و تعیین تکلیف مالکیت فکری در قراردادهای هر پروژه مورد تأکید قرار گرفته است. انتشار یا بهره برداری از نتایج نیز نیازمند مجوز طرف مقابل خواهد بود. این رویکرد برای همکاری های داده محور اهمیت ویژه ای دارد؛ زیرا اعتماد سازمانی، شرط نخست به اشتراک گذاری اطلاعات و اجرای پژوهش های اثرگذار است

سازوکار اجرایی؛ از امضای نتیجه

برای آنکه تفاهم نامه به مجموعه ای از اقدامات قابل سنجش تبدیل شود، تشکیل کمیته راهبری مشترک پیش بینی شده است

نمایندگان طرفین در این کمیته، پروژه ها و رویدادهای اولویت دار را تعریف می کنند، برنامه زمانی و برآورد هزینه را بررسی می کنند و بر پیشرفت تعهدات نظارت خواهند داشت. کارگروه های تخصصی نیز متناسب با هر حوزه شکل می گیرند تا پروژه ها در سطح کارشناسی پیگیری شوند. گزارش های دوره ای ماهانه و ارزیابی های شش ماهه از عملکرد تفاهم نامه، امکان اصلاح مسیر و پاسخ گویی مدیریتی را فراهم می کند

نکته مهم آن است که امضای تفاهم نامه به خودی خود تعهد مالی مستقیم ایجاد نمی کند. هر پروژه پژوهشی، آموزشی یا خدمتانی پس از توافق، در قالب قرارداد جداگانه تعریف خواهد شد و در آن، دامنه کار، زمان بندی، هزینه، نحوه تأمین منابع، مالکیت نتایج و مسئولیت های طرفین به طور دقیق مشخص می شود. این سازوکار، هم اعطای لازم برای توسعه همکاری را ایجاد می کند و هم از شکل گیری تعهدات مبهم جلوگیری خواهد کرد

سرمایه انسانی؛ زیر ساخت پنهان تحول

تحول دیجیتال و علمی در بیمه کشاورزی فقط با خرید سامانه یا تولید الگوریتم محقق نمی شود. مدیران، کارشناسان و ارزیابان باید زبان داده و فناوری را بشناسند و پژوهشگران نیز با واقعیات اجرایی صندوق آشنا شوند. برگزاری دوره های مدیریت ریسک، ارزیابی خسارت، مدیریت کسب و کار بیمه کشاورزی، تحلیل داده و کاربرد فناوری های نو، زمینه این یادگیری دوطرفه را فراهم می کند

همچنین حمایت از پایان نامه ها و رساله های تحصیلات تکمیلی می تواند به ایجاد نسل تازه ای از متخصصان منجر شود که هم توان علمی دارند و هم مسئله های

واقعی صنعت بیمه کشاورزی را می شناسند

در این همکاری، دانشگاه تهران از ظرفیت استاتان، پژوهشگران، آزمایشگاه ها، مراکز آموزشی، کتابخانه ها و فضای علمی خود استفاده خواهد کرد و صندوق نیز نیازهای اولویت دار، داده های مورد توافق، تجربه کارشناسی و امکان اجرای پایلوت های میدانی را فراهم می کند. نتیجه مطلوب، شکل گیری یک شبکه پایدار از دانش و تجربه است؛ شبکه ای که بتواند پاسخ گویی به ریسک های نوظهور را از سطح واکنش های موقتی به سطح برنامه ریزی و پیشگیری ارتقا دهد

نقش مدیریتی صندوق

نماینده صندوق در این تفاهم نامه بر عهده دکتر بهزاد باباخانی، قائم مقام صندوق بیمه کشاورزی است؛ موضوعی که پیگیری همکاری در سطح عالی مدیریتی و هماهنگی واحدهای تخصصی و اجرایی را تقویت می کند

چشم انداز اثرگذاری بر نظام بیمه کشاورزی

یاهمیت این تفاهم نامه زمانی روشن تر می شود که نتایج بالقوه آن در سطح عملیات بیمه ای و سیاست گذاری بخش کشاورزی بررسی شود. نخستین دستاورد مورد انتظار، ارتقای دقت شناخت ریسک است. نقشه های خطر، مدل های پیش بینی و سامانه های هشدار می توانند نشان دهند کدام محصول، منطقه یا دوره زمانی بیشترین آسیب پذیری را دارد. چنین دانشی به صندوق کمک می کند پوشش ها را هدفمندتر طراحی کند، منابع ارزیابی را به موقع به مناطق پرخطر اعزام کند و در گفت و گو با سیاست گذاران، تصویر مستندتری از ریسک های بخش کشاورزی ارائه دهد

دستاورد دوم، بهبود فرآیند ارزیابی خسارت است. تحلیل تصاویر ماهواره ای و پهپادی، داده های هواشناسی و اطلاعات مکانی

می تواند ارزیابی میدانی را تکمیل کند، زمان رسیدگی را کاهش دهد و امکان کنترل و مقایسه بهتر گزارش ها را فراهم سازد. هدف از به کارگیری فناوری حذف نقش کارشناس نیست؛ بلکه افزایش دقت، سرعت و قابلیت ردیابی تصمیم های کارشناسی است. در نهایت، کشاورز باید نتیجه این تحول را در دسترسی ساده تر، رسیدگی شفاف تر و دریافت به موقع تر خدمات بیمه ای احساس کند

دستآورد سوم، حرکت از جبران خسارت به مدیریت پیشگیرانه ریسک است. وقتی داده های صندوق با دانش اقلیم، آب، زراعت و اقتصاد ترکیب شود، می توان توصیه های پیشگیرانه، الگوهای کشت کم ریسک تر، برنامه های آموزشی منطقه ای و محصولات بیمه ای متناسب با شرایط هر ناحیه را طراحی کرد. در این صورت، بیمه بخشی از نظام تاب آوری کشاورزی خواهد بود؛ نه صرفاً نهادی که پس از وقوع حادثه وارد عمل می شود.

پنج الزام برای موفقیت همکاری

- تعیین اولویت های محدود و روشن در سال نخست؛ پروژه هایی که مسئله واقعی دارند و نتیجه آن ها قابل اندازه گیری است
- سامان دهی کیفیت، دسترسی و محرمانگی داده ها پیش از آغاز مدل سازی و توسعه سامانه های هوشمند
- اجرای پایلوت در چند محصول و منطقه منتخب و ارزیابی نتیجه پیش از تعمیم در مقیاس ملی.
- تعریف شاخص های عملکرد مانند کاهش زمان ارزیابی، افزایش دقت پیش بینی، میزان استفاده کاربران و اثر اقتصادی هر پروژه
- انتقال دانش به بدنه سازمان و انتشار تجربه های قابل ارائه، تا نتایج پژوهش در گزارش ها و سامانه ها محصور نماند

فرصتی برای ساخت یک الگوی ملی

تفاهم نامه صندوق بیمه کشاورزی و دانشگاه تهران در صورتی که با پروژه های دقیق، مدیریت مستمر و ارزیابی شفاف همراه شود، می تواند به الگوی ملی برای همکاری میان دانشگاه و دستگاه های اجرایی تبدیل شود. مسئله اصلی این همکاری، تولید فناوری به تنهایی نیست؛ بلکه ساختن نظامی است که نیاز را به پژوهش، پژوهش را به راه حل، راه حل را به پایلوت و پایلوت موفق را به خدمت عمومی تبدیل کند. مدت سه ساله تفاهم نامه فرصت مناسبی برای عبور از مطالعات مقدماتی و دستیابی به چند محصول دستآورد ملموس فراهم

می کند. توسعه سامانه های تصمیم یار، مدل های ارزیابی ریسک، محصولات بیمه ای نوین، مرکز داده، شبکه متخصصان و دوره های آموزشی مشترک از جمله مسیرهایی هستند که می توانند در این بازه به نتایج پایدار برسند. استمرار همکاری نیز پس از پایان دوره، با توافق طرفین امکان پذیر است.

جمع بندی گزارش

این همکاری، پیوندی میان اعتبار علمی دانشگاه تهران و مأموریت ملی صندوق بیمه کشاورزی است. موفقیت آن می تواند بیمه کشاورزی را هوشمندتر، داده محورتر، سریع تر و پیشگیرانه تر کند و در نهایت به افزایش تاب آوری تولید و امنیت غذایی کشور یاری برساند.

Dectomectin®

Doramectin 1%

Injectable solution

دکتومکتین®

دورامکتین ۱٪

محلول استریل تزریقی

موارد مصرف:

دورامکتین برای درمان و کنترل آلودگی‌های انگلی داخلی و خارجی در دام‌ها استفاده می‌شود.

گاو گوشتی و گوسفند پرواری:

برای کنترل و درمان آلودگی‌های معده و روده ناشی از نماتودهای گوارشی، نماتودهای ریوی، آلودگی‌های موضعی ناشی از جرب‌ها، کنه‌های تک میزبان، شپش‌ها، لارو مگس‌های مولد میاز و انگل بینی

Ivermectin + Closantel

Injectable solution

آیورمکتین + کلوزانتل

محلول استریل تزریقی

موارد مصرف:

گاو: جهت درمان ترماتودها (فلوک)، نماتودها (کرم‌های گرد گوارشی، کرم‌های ریوی، کرم چشم) و بند پایان نظیر جرب، شپش و مگس گاوی
گوسفند: جهت درمان ترماتودها (فلوک)، نماتودها (کرم‌های گرد گوارشی، کرم‌های ریوی، کرم چشم) و بند پایان نظیر جرب، شپش و لارو مگس بینی

از گذشته تا آینده، میراث اعتماد و کیفیت

- بیش از ۶۰ سال سابقه فعالیت در زمینه کشاورزی و مرتعداری، دامپروری، تجارت و تولید
- شناخته شده به عنوان یکی از بزرگترین کارخانجات مطرح در خاورمیانه
- واردات مستقیم نهاده ها و افزودنی های خوراک دام و طیور
- دسترسی به مواد اولیه در کمترین زمان ممکن به دلیل نزدیکی به بندر امام خمینی
- ظرفیت تولید بیش از ۱۵۰۰ تن در روز
- به کارگیری مدرن ترین تجهیزات و تکنولوژی روز دنیا
- تولید محصولات منطبق با استانداردهای جهانی
- همکاری با متخصصان و کارشناسان داخلی و خارجی